

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 489 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΝΟΕΜΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

Φοιτητές ενάντια
στο γαλλικό
«νόμο πλαίσιο»

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ εκ Γαλλίας

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Η αντιασφαλιστική επίθεση
παίρνει σάρκα και οστά

Αύξηση ορίων
ηλικίας - μείωση
συντάξεων

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μοχλός
πίεσης ή
ανεξάρτητη
ταξική
οργάνωση
και δράση;

ΣΕΛΙΔΑ 9

Δυσοίωνο το
μέλλον για
τους
πυρόπληκτους
αγρότες

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2008
Πλημμύρα νέων
φόρων, φράγμα
κοινωνικών
δαπανών

ΣΕΛΙΔΑ 7

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παιχνίδια 24/11/1929: Θάνατος Ζωρζ Κλεμανώ 24/11/1963: Δολοφονείται από τον Τζακ Ρούμπι, ο δολοφόνος του Τζον Κέννεντυ (Λη Χάρβεϋ Οσβαλντ) 24/11/1972: Η Συνέλευση του ΝΑΤΟ ζητά αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα 24/11/1967: Εκρήξη βόμβας μέσα στο υπουργείο βιομηχανίας (ΔΕΑ) 25/11: Ημέρα για τους εν κινδύνω πληθυσμούς - ημέρα για εξέλειψη της βίας κατά γυναικών - ημέρα αγοραστικής αποχής - Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1935: Επιστροφή Γεωργίου Β' μετά από 12ετή εξορία 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 26/11: Λιβανός: Ημέρα ανεξαρτησίας (1941) 26/11/1973: Το δημοκρατικό ημερολόγιο αντικαθιστά το γρηγοριανό (Γαλλία) 26/11/1924: Ανακήρυξη Λαϊκής Δημοκρατίας Μογγολίας, 26/11/1822: Θάνατος Δράμαλη (Ακροκόρινθος) 27/11: Μπουρά: Εθνική γιορτή - Κούβα: Ημέρα μαρτύρων 27/11/1925: Ο δικτάτορας Πάγκαλος εκτελεί με απαγχούνισμό, παρουσία πλήθους θεοτών, τους κοταχραστές του δημοσίου Δρακάκο και Ζαφειρόπουλο 27/11/1921: Γέννηση Alexander Dubcek 28/11: Άλβανία, Μαυρίτανία, Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1912) - Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1820: Γέννηση Friedrich Engels 28/11/1905: Ιδρυση ιρλανδικού κόμματος Σιν Φέιν 28/11/1911: Αυτοκτονία Πωλ Λαφάργκ - Λάουρα (κόρη του Μάρκ) 28/11/1919: Πρώτη γυναίκα βουλευτής (Λαΐδη Αστορ) 28/11/1994: Η Νορβηγία ψηφίζει όχι στην είσοδο της στην ΕΕ 28/11/1998: Απόπειρα κατά Βαρδή Βαρδινογιάννη (17N) 28/11/1821: Γέννηση Nikolai Nekrasov 28/11/1949: Γέννηση Alexander Godunov 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον πλαισιονιστικό λαό 29/11/1909: Αποβολή Μαξίμ Γκρόκι από το ΔΣΕΚΡ λόγω «αστικού δηνονισμού» 29/11/1918: Η Σερβία προσαρτά το Μαυροβούνιο 29/11/1945: Ιδρυση Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Γιουγκοσλαβίας 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη. Η ΓΣ του ΟΗΕ ψηφίζει διαίρεση Παλαιστίνης σε εβραϊκή και αραβική ζώνη (ένα χρόνο πριν την ίδρυση κράτους του Ισραήλ) 29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν την εκδήλωση (13 νεκροί - 50 τραυματίες) 29/11/1970: Επεισόδια έξω από τον κινηματογράφο Παλλάς σε προβολή του "Wood-stock" - 13 συλλήψεις 29/11/1864: Οι αρχές του Colorado δολοφονούν 150 φιλήσυχους ινδιάνους Cheyenne 30/11: Ημέρα κατά κατάργηση θανατικής ποινής - Μπαρμπιάντος, Νότια Υεμένη: Ημέρα ανεξαρτησίας - Μπενίν: Εθνική γιορτή - Ιράν: Φεστιβάλ Qadir Kham - Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων (1863) 30/11/1967: Εκρήξη βόμβας στη στέγη κτηρίου του υπουργείου Δικαιοσύνης (Χαυτεία) - Θάνατος της διερχόμενης Αικατερίνης Μυλωνά 30/11/1975: Μετονομασία Δαχομένης σε Μπενίν.

● Επιτέλους, ο Σαρκοζί απέκτησε αντιπολίτευση ●●● Κοινωνική και όχι πολιτική ●●● Από τα κάτω και όχι από τα πάνω ●●● Ελλάς-Γαλλία-Γερμανία συμμαχία ●●● Σε ταξικό και όχι κρατικό επίπεδο ●●● Δείτε, όμως, πόσο μοιάζουν τα «λευκά κολάρα» διεθνώς ●●● Σταμάτημα της απεργίας και διάλογο, πρότειναν οι ηγεσίες των συνδικάτων στη Γαλλία ●●● Απεργία ψήφιζαν οι εργάτες ●●● Μόνο κάποιοι εδώ στην Ελλάδα δεν εννοούν να καταλάβουν πως η πλήρης ρήξη με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι ζήτημα-κλειδί για μια ταξική τακτική ●●● Καινούργια τακτική ιδεολογικής τρομοκρατίας από την κυβέρνηση ●●● Δεν ανακοινώνει τίποτα επισήμως, αλλά τα λέει ο Μαγγίνας σ' αυτούς με τους οποίους συναντιέται ●●● Αυτοί τα δημοσιοποιούν, αυτός δεν τα διαψεύδει και η δουλειά γίνεται ●●● Και δηλώνουν και ακροστεροί, τρομάρα τους ●●● «Οι κουκουλοφόροι του Παυλόπουλου και του

Καραμανλή είναι χειρότεροι από τους ναζί που εισέβαλαν στην Κρήτη» ●●● Ο Γιάννης Κανελλάκης στην εκπομπή του Ζούγκλα ●●● Καλά που υπάρχουν και ελάχιστοι κουζουλοί κι αικούγεται καμιά αλήθεια στο γκρίζο τηλεοπτικό πεδίο ●●● Μόνο που κι αυτούς τους ρουφάει σαν σφουγγάρι το πανίσχυρο μέσο ●●● Η στήλη αισθάνεται βαθύτατα προδομένη ●●● Καταπατητής και πλαστογράφος σε βαθμό κακουργήματος ο πρόεδρος Βεργίης; ●●● Αφού, όμως, οι δικαστικές αρχές ασχολήθηκαν με τα 452 στρέμματα του προέδρου

το Μαραθώνα και του άσκησαν ποινική δίωξη ●●● δεν ανηφορίζουν τώρα λίγο παραπάνω, κατά Σταμάτα μεριά; ●●● Κοντά είναι ●●● Εκεί θα βρουν τον περιβότο οικοδομικό συνεταιρισμό «Νέα Αιολίς» με μπολικό καταπατημένο δάσος ●●● Θα βρουν μπολίκες βιλάρες, μερικές από τις οποίες ανήκουν σε συναδέλφους τους ●●● Μέχρι και στην πηλεόραση έφτασαν οι καταγγελίες και οι αποκαλύψεις, τίποτα δεν άκουσαν αυτοί; ●●● «Σύντομα θα έμαστε μάρτυρες της κατάρρευσης του αμερικανικού ιμπεριαλισμού», δήλωσε ο Αχμα-

◆ Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσίευσε μέσα στη βδομάδα η ΕΣΥΕ, στο πρώτο εννιάμηνο του 2007 ο συνολικός τζίρος στην εσωτερική αγορά αυξήθηκε σε ποσοστό 1,6%, με πληθωρισμό 2,9%. Δηλαδή, σε σταθερές τιμές είχαμε πτώση του τζίρου. Το ίδιο ισχύει και για τη μεταποίηση, στην οποία η αύξηση του τζίρου στην εσωτερική αγορά είναι στο εννιάμηνο 1,8%. Παρά ταύτα, οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις (τράπεζες, βιομηχανίες, εμπορικές), που δημοσίευσαν ισολογισμούς ανά τρίμηνο, εξακολουθούν να καταγράφουν τεράστιες αυξήσεις κερδών. Το συμπέρασμα είναι εύκολο. Ο τζίρος πέφτει, όμως το ποσοστό του κέρδους ανεβαίνει, χάρη στην υπερεκμετάλλευση των εργατών (βιοθητικά «τουντάρει») και η κερδοσκοπία με τις τιμές στην αγορά). Από την άλλη, η πτώση του τζίρου δείχνει μπλοκάρισμα των εργαζόμενων νοικοκυριών. Παραφορτώθηκαν οι πιστωτικές κόρτες και μάλλον αρχίζει γενικότερη κρίση. ◆ Κακούργα κοινωνία, που άλ-

λους τους ανεβάζεις και άλλους τους κατεβάζεις. Πριν ένα χρόνο ήταν πανίσχυρη υπουργός που «δεν μάστηγε» και μοστράριζε τσάντες και γόβες ασορτί, διαφορετικές σε κάθε εμφάνισή της. Τώρα, η Μαριέττα, αναγκάζεται -για να εξασφαλίσει λίγη λεπτά δημοσιότητας- να εμφανίζεται ως οικιήτρια σε ημερίδα της Εθνικής Επιτροπής Σχολικού Αθλητισμού και Ολυμπιακής Παιδείας και να εισηγείται το κρίσιμης εθνικής σημασίας θέμα: «Παχυσαρκία στο παιδί και τον έφηβο, ο ρόλος της ασκησης! Ατιμή κοινωνία...» ◆ Ενα εκατομμύριο ευρώ θα μπει μέσα στο Δήμος Αθηναίων για τη διοργάνωση του final four της ULEB, της ένωσης των

μπασκετικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων της Ευρώπης. Οι καπιταλιστές του μπάσκετ (και όσοι άλλοι καπιταλιστές κινούνται γύρω από την αθλητική show biz) θα κονομήσουν, ο Κακλαμάνης θα κάνει τη διαφήμισή του (μόνο ο Αβραμόπουλος και η Ντόρα θα έχουν αποκομίσει πολιτική υπεράξεια από το πέρασμά τους από το Δήμο της πρωτεύουσας;) και τα κορίδια οι Αθηναίοι θα πληρώσουν το μάρμαρο. Ηδη, για να σφίξουν οι κώλοι, η δημοτική αρχή αποφάσισε μια έγυρισμένη αύξηση κατά 4,5% στα δημοτικά τελή. ◆ Η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή), «κάστρο των εργαζόμενων» πλέον, αφού προεδρεύεται από

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

τον ογκόλιθο της σοσιαλιστικής σκέψης και πράξης Χρήστο Πολυζωγόπουλο, εξέδωσε Δελτίο Τύπου με θέμα «Αξιολόγηση της έκθεσης εφαρμογής του 2007 του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2005-2008». Τα βρίσκει δε -οποία «βελτιώνουν τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων!» Πάντα τέτοια, Χρηστάρα...

◆ Πριν πεθάνει, θα τους χορέψει όσο περισσότερο μπορεί στο ταφί, εκμεταλλεύμενος την αρρώστεια του για να πετυχεί όσο το δυνατόν περισσότερες παρασχωρήσεις υπέρ του ιερατείου και να τις αφήσει κληρονομία στα «παιδιά» του, για να τον μνημονεύουν με ευγνωμοσύνη. Μωρέ, καλά λένε ότι πρώτα φεύγει η ψυχή και μετά το χούι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν θα υποχωρήσουμε, ούτε θα οπισθοδρομήσουμε. Η Γαλλία έχει ανάγκη από μεταρρυθμίσεις για ν' αντιμετωπίσει τις πολυκόσμειες προκλήσεις. Οι μεταρρυθμίσεις ήδη έχουν αργήσει. Επειτα από τόσους ενδιασμούς, τόσες πλανιωδίες, τόσες προσθοχωρήσεις, μια πραγματική τομή είναι αναγκαία για ν' αποφευχθεί η παρακυμή.

Νικολά Σαρκοζί

και τις μάσκες λες και ξαναγύρισε η χρύντα του Παπαδόπουλου. Ενώ στα Ζωνιανά που είναι όλοι ανώνυμοι γίνεται της πουτάνας. Ασάλιωτα τους πηδάνε αστυνομία και κανάλια. Κι όχι μια και δυο μέρες. Ολόκληρες ερθομάδες.

N. Καρογιαννίδης (Φιλαθλος)
Αν επιτώμηκε ότι ο υπολογισμός της σύνταξης θα γίνεται στη δεκαετία, εδώ δημιουργείται ένα ζήτημα. Αν αυτό συμβαίνει, τότε μιλάμε για μια σημαντική μείωση της σύνταξης. Σπις ΔΕΚΟ και στο δημόσιο περίπου πάνω από

20%, αλλά μιλάμε και για μείωση της σύνταξης της καπτάρερης του ΙΚΑ. Αν πάει στη δεκαετία, σημαίνει αυτόματα μία μείωση 5-7%. Αλλά από εκεί και πέρα, επειδή αναφέρομαστε στον ιδιωτικό τομέα, είναι φανερ

■ Για τη σωτηρία του δικομματισμού

Χωρίς εκπλήξεις ο εκλογικός νόμος που με συνοπτικές διαδικασίες ετοιμάζεται να ψηφίσει στη Βουλή η κυβέρνηση (η εντολή του Καρφαναλή είναι να ψηφιστεί πριν από τον προ-ϋπολογισμό). Εκλογικός νόμος κομμένος και ραφμένος στα μέτρα του δικομματισμού: ο πρώτος τα παίρνει όλα, ο δεύτερος τεριορίζεται σε δύναμη, οι μικροί θίγονται λίγο, οπότε δεν θα έχουν λόγο να κάνουν μεγάλο ντόρο.

Οπως είπε ο Παυλόπουλος στην εισήγησή του στην κυβερνητική επιτροπή «το πρόσφατο αποτέλεσμα των εκλογών της 16ης Σεπτεμβρίου απέδειξε, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος δεν προγμάτωσε τον ένα εκ των δύο βασικών στόχων του, δηλαδή τη διασφάλιση ικανής πλειοψηφίας εδρών για το πρώτο κόμμα, παρά το γεγονός ότι τούτο υπερτέρησε του επόμενου, σε αριθμό Ψήφων, κατά ποσοστό 4%». Για να μην τρέμει, λοιπόν, το φυλλοκάρδι του μεθεπόμενου πρωθυπουργού με πλειοψηφίες – γκραν γκινιόλ της τάξης των 151 και 152 βουλευτών, το μπόνους των 40 εδρών γίνεται 50.

Εχει, όμως, κι άλλον ένα φόβο η ΝΔ. Φοβάται ενδεχόμενη εκλογική συνεργασία ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ. Ο Καραμανλής με τίποτα δεν θα ήθελε να βρεθεί μπροστά στην ανάγκη συνεργασίας με τον Καρατζαφέρη και ξέρει καλά πως μόνο με μεγαλύτερη πόλωση μπορεί να συρρικνώσει το ΛΑΟΣ. Για να αποσοβήσει, λοιπόν, ένα τέτοιο ενδεχόμενο, βάζει στο νέο εκλογικό νόμο ειδική ρήτρα, σύμφωνα με την οποία το μπόνους των 50 εδρών πάει στο πρώτο αυτοτελές κόμμα και όχι σε συνασπισμό κομμάτων. Η δικαιολογία που προβάλει ο Παυλόπουλος («αποθαρρύνεται η σύμπτηξη, προεκλογικώς, ευκαιριακού χαρακτήρα συνασπισμού κομμάτων με στόχο την επιδίωξη της κυβερνητικής εξουσίας χωρίς, όμως, τη συνδρομή σταθερού και ομοιογενούς προγραμματικού πλαισίου, το οποίο θα ήταν ευχερώς δυνατόν να επιτευχθεί με την ευθεία συνένωσή τους σε ενιαίο, αυτοτελές, κόμμα») δεν αντέχει σε κριτική. Την πραγματική πολιτική σκοπιμότητα την αντιλαμβάνεται ο καθένας.

Το ΠΑΣΟΚ αποκλείεται να συναινέσει σ' αυτόν τον εκλογικό νόμο, ώστε να συγκεντρωθεί η συνταγματικά απαριθμηνή πλειοψηφία για να ισχύσει αυτός ο εκλογικός νόμος από τις επόμενες εκλογές. Η κυβέρνηση θα σηκώσει τους τόνους, κατηγορώντας το ΠΑΣΟΚ για φόβο, ενώ πρέπει να θεωρούμε βέβαιο ότι ο Καραμανλής θα επιδιώξει εκλογικό αιφνιδιασμό πριν τη λήξη της τρέχουσας κυβερνητικής του θητείας, προκειμένου να παρατείνει όσο περισσότερο μπορέσει την παραμονή του στην έξουσία. Κορυφαία κυβερνητικά στελέχη που έχουν ταχθεί υπέρ του γερμανικού συστήματος (Σουφλιάς, Μπακογιάννη) έχουν ξεκαθαρίσει ότι θα στηρίζουν την κυβερνητική επιλογή και έτσι το παραπολιτικό ενδιαιφέρον περιορίζεται στο αν θα υλοποιήσει την απειλή του Ο Τατούλης!

■ Ελληνοτουρκικός αγωγός φυσικού αερίου

Σύμφωνα με τα αμερικάνικα σχέδια

Στα ελληνικά κανάλια έπαιξαν συνεχώς το βίντεο με τον Καραμανλή και τον Ερντογάν. Ο πρόεδρος του Αζερμπαϊτζάν Ιλχάμ Αλίεφ παρουσιάστηκε σαν φτωχός συγγενής. Οσο για τον αμερικανό υπουργό Ενέργειας, σχεδόν εξαφανίστηκε. Κι όμως, αυτός ήταν ο μέγιας πρωταγωνιστής της φιέστας των εγκατών του ελληνοτουρκικού αγωγού φυσικού αερίου. Δεν έκανε, άλλωστε, τον κόπτο να κουβαλήσει θεί από την άλλη άκρη του Ατλαντικού μόνο για λόγους δημόσιων σχέσεων. Μπορεί γε κυβέρνηση να προσπαθεί να κρατήσει αποστάσεις από τα όσα είπε ο απεσταλμένος του αμερικανικού υπεριασιασμού («στα εγκαίνια ζήτησε το λόγο») και έκανε ένα χαιρετισμό στην

λωσε ο υπουργός Ανάπτυξης και
Χ. Φώλιας, λες και είναι τόσο
σύνθετης να παραβιάζεται χο-
ντροειδώς το διπλωματικό
πρωτόκολλο, όμως αυτός δεν
άφησε περιθώρια για παρερ-
μηνείες. Μήλησε με την κυνική
γλώσσα του αυτοκρατορικού
απεσταλμένου, ξεκαθαρίζο-
ντας ότι ο συγκεκριμένος αγω-
γός κατασκευάζεται ως τμή-
μα των γεωστρατηγικών συμ-
φερόντων των ΗΠΑ στην πε-
ριοχή.

«Ολως τυχαίως», τις πηγές των συγκεκριμένων χωρών νέμονται αμερικάνικα μονοπώλια, με ναυαρχίδα τους την περιβόητη Chevron. Κάλεσε τους παριστάμενους ηγέτες Ελλάδας, Τουρκίας και Αζερμπαϊτζάν να συμπήξουν έναν ισχυρό εταιρικό συνασπισμό για να γίνει η Κεντρική Ασία βασικός ενεργειακός προμηθευτής της Ευρώπης, την οποία κάλεσε «να ανοίξει τις αγορές φυσικού αερίου στον ανταγωνισμό».

Ο Σάμιουελ Μπόντριαν είχε συναντήσεις τη Δευτέρα με στελέχη της κυβέρνησης (Φώλια, Αλογοσκούφη και Σιούφρα), με τον τελευταίο προφανώς ως πρώην υπουργό Ανάπτυξης, ενώ αφέσως μετά απ' αυτόν επισκέφτηκε τον Σιούφρο, ο ρώσος πρεσβυτής Αντρέι Βντόβιν, ο οποίος έθεσε επί τάπητος το θέμα του αγωγού

φυσικού αερίου «Σάουθ Στριψ». Πρόκειται για ρωσικό αγωγό, που θα ξεκινά από τη Ρωσία, θα φτάνει διασχίζοντας υποθαλασσιών τη Μαύρη Θάλασσα στη Βουλγαρία και μέσω Ελλάδας θα κατευθύνεται στην Ιταλία και τη νοτιοδυτική Ευρώπη. Στην Ιταλία (στο Οτράντο) θα κατευθύνεται και ο εγκαινιασθείς ελληνουρκικός αγωγός. Μέχρι στιγμής έχουν κατασκευαστεί 285 χιλιόμετρα (200 σε τουρκικό και 85 σε ελληνικό έδαφος) από το Καρατσάμπεϊ μέχρι την Κομοτηνή, μεταφέροντας φυσικό αέριο από περιοχές της Κασπίας που ελέγχουν αμερικανικές εταιρίες. Στην πλήρη ανάπτυξή του, το 2012, υπολογίζεται ότι θα μεταφέρει στην Ιταλία 11 δισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου το χρόνο.

Οπως καταλαβαίνετε, η κυ-

www.renault.com

■ Χαφιεδοκάμερες

Η Αρχή «μάς τελείωσε», το λόγο έχει ο λαός

«Και η πιο δημοκρατική αστική δημοκρατία είναι δικτατορία της αστικής τάξης».

15 - 9, 15

Ηομαδική παραίτηση του προέδρου και των με-

νομιμότητας. Δυο φορές
έπιασε επ' αυτοφώρω τους
μπάτσους να παρακολου-
θούν με τις κάμερες διαδη-
λώσεις και επέβαλε πρόστι-
μα.

Τα κίνητρα του Γουργουράκι ουδόλως μας απασχολούν. Είτε θέλησε να λειτουργήσει ως Πασόκος, είτε επεδίωξε την προσωπική του προβολή, είτε είναι ένας άτεγκτος υπερασπιστής του νόμου, μας αφήνει αιδιάφορους. Το τελευταίο το έχουμε αμφισβητήσει βάσιμα, σημειώνοντας ότι δεν είναι δυνατόν μόνο δυο φορές μέσα

σε τρία χρόνια να έχουν χρησιμοποιηθεί οι κάμερες για παρακολούθηση διαδηλώσεων. Η ουσία είναι πως οι μπάτσοι, με εντολή της κυβέρνησης, έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια και την Αρχή και τα πρόστιμά της. Για να τελειώνει η ιστορία με τον Γουργουράκη, διατάχθηκε να αναλάβει δράση ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδάς, διορισμένος από την κυβέρνηση και πειθήνιο όργανο της (έχει διακριθεί στη διεκπεραίωση ειδικών αποστολών). Παρενθήση, λοιπόν, φτύνοντας το

■ Στο αρχείο το πόρισμα Ζορμπά

Οπως ενημέρωσε τη Βουλή ο υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκης, το πόρισμα Ζορμπά για το δομημένο ομόλογο του ΤΕΑΔΥ τέθηκε στο αρχείο «για νομικούς και ουσιαστικούς λόγους, που αναφέρονται στην πράξη».

Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν πια. Πέταξαν έξω από τη δικογραφία τις κρίσεις ενός δικού τους ανθρώπου, μόνο και μόνο επειδή με τυπικό γραφειοκρατικό τρόπο κατέγραψαν όλες τις μαρτυρίες που πήρε, μεταξύ των οποίων και κάποιες που μιλούσαν για χρήματα που κατευθύνθηκαν σε συγκεκριμένο πολιτικό χώρο (δηλαδή τη ΝΔ).

Η συγκεκριμένη εξέλιξη, σε συνδυασμό με την εξώθηση στην παραίτηση του προέδρου και των μελών της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, δείχνουν μια σκλήρυνση στη της κυβέρνησης, η οποία θέλει να απαλλαγεί από κάθε ενόχληση και να κυβερνήσει με σιδερένια πιγμή. Οποιος δεν προσαρμόζεται ολοκληρωτικά στις απαιτήσεις της, ακόμα και άνθρωποι απόλυτα πιστοί στο σύστημα, θα λοιδορείται, θα περιθωριοποιείται, θα εξοστρακιζεται από την εξουσία.

Στη Ενώπιον του οποίου εκ-
κρεμεί η προσφυγή για τις
κάμερες, και με γνωμοδότη
σή του απεφάνθη ότι καλώς
λειτουργούν οι κάμερες.

Για τον Γουργουράκη η συγκεκριμένη γνωμοδότηση και η πλήρης παράκαμψη του από το κυβέρνηση και διατεταγμένη Δικαιοσύνη ήταν κόλαφος. Αποφάσισε να κάνει έναν τελευταίο έλεγχο και στη ΓΑΔΑ βρήκε αυτό που ήξερε ότι θα βρει: ασφαλίτες και εισαγγελείς να παρακολουθούν από τα μόνιτορ την εξελίξη της πορείας του Πολυτεχνείου. Πήρε, λοιπόν, το καππελάκι του και έφυγε, χωρίς μάλιστα αυτή τη φορά να επιβάλει πρόστιμο (γιατί οραγε;).

Μετά απ' αυτή την εξέλιξη, μάλλον δεν χρειάζεται να περιμένουμε την απόφαση

του ΣΤΕ. Θα την τρενάρουν όσο μπορούν, μέχρι να βρουν σύνθεση και συνθήκες που θα τους επιτρέπει να νομιμοποιήσουν τις κάμερες. Κι αν, παρ' ελπίδα, δεν είναι η απόφαση που θέλουν, θα στείλουν την υπόθεση και στον Αρειο Πάγο, όπου έχουν στο τσεπάκι όποια απόφαση θέλουν, ώστε να υπάρξουν δυο αντίθετες αποφάσεις και να επιληφθεί το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο. Και στο μεταξύ, οι κάμε-

ΓΑΛΛΙΑ

Σε κρίσιμη καμπή βρίσκεται η απεργία των γάλλων εργατών και εργαζόμενων στις δύο δημόσιες επιχειρήσεις των μέσων μαζικής μεταφοράς, τη SNCF (σιδηροδρόμου) και τη RATP (μετρό, υπόγειος σιδηροδρόμου, λεωφορεία και τρεις γραμμές τραμ του Παρισιού), που συνεχίζεται για 8η μέρα τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ). Ανεξάρτητα από την κατάληξη της, αυτή η απεργία, όπως και όλο το σκηνικό των κινητοποιήσεων που εξαπλώθηκαν στο δημόσιο τομέα, αποκτά εξαιρετική σημασία και είναι ιδιαίτερα διδακτική απ' όλες τις απόψεις. Και από την άποψη της υπονομευτικής τακτικής της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και από την άποψη της δράσης των εργαζομένων, ιδιαίτερα όταν ξεπερνούν τις συνδικαλιστικές «τους» ηγεσίες και αποφασίζουν να εντείνουν τον αγώνα, αλλά και από την άποψη των ορίων αυτού του ξεπεράσματος. Ας ξεκινήσουμε, όμως, από ένα σύντομο χρονικό των πρόσφατων κινητοποιήσεων των γάλλων εργαζομένων.

■ Το χρονικό

Η απόφαση της κυβέρνησης Φιγιόν (ας τη λέμε κυβέρνηση Σαρκοζί, για να είμαστε πολιτικά ακριβείς) να εναρμόνισε τα ισχύοντα ειδικά ασφαλιστικά καθεστώτα στους τομείς των μέσων μεταφοράς (κάπι σαν τα δικά μας BAE, στις επιχειρήσεις Κοινής Ωρελειας και ορισμένους άλλους επαγγελματικούς τομείς, με τα ισχύοντα στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, που η κυβέρνηση Ραφαρέν είχε καταφέρει να πλήξει με την αντιασφαλιστική της μεταρρύθμιση το 2003 (παρά το κύμα απεργιών που είχε συναντήσει τότε), προκάλεσε την οργή των εργαζομένων. Ετσι, τα συνδικάτα αποφάσισαν να οργανώσουν

την πρώτη τους απεργία στις 18 Οκτωβρίου. Η απεργία κράτησε δύο μέρες και είχε πολύ μεγάλη επιτυχία. Τα ποσοστά συμμετοχής κυμαίνονταν γύρω στo 75% στους σιδηροδρόμους σύμφωνα με τα συνδικάτα (60% σύμφωνα με τη διοίκηση), δηλαδή πάνω από το 67%, που ήταν το ποσοστό συμμετοχής στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις του 1995 (τότε που η κυβέρνηση Σιράκ αναγκάστηκε να κάνει πάσω). Μεγάλα ποσοστά απεργίας σημειώθηκαν και στη RATP (άγγιξαν το 60%) και στη δημόσια επιχείρηση ηλεκτρισμού EDF (52%).

Οι διαδηλώτες σε όλη τη Γαλλία έφτασαν τους 300.000, σύμφωνα με την CGT (150.000 σύμφωνα με την αστυνομία). Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, όμως, έσπευσαν άρον-άρον να κλείσουν τον αγώνα. Η απεργία σταμάτησε και δόθηκε «αγωνιστικό ραντεβού»... μετά από ένα μήνα! Ετσι, χάθηκε πολύτιμος χρόνος, τη στιγμή που η κυβέρνηση δήλωνε αμετακίνητη στην επιβολή των αντιασφαλιστικών μέτρων.

Οι συνδικαλιστές ρίχνουν τις πρώτες γέφυρες προς την κυβέρνηση και ο Γενικός Γραμματέας της CGT (του ισχυρότερου συνδικάτου στον κλάδο, που ελέγχεται από το «ΚΚ», Μπερνάρ Τιμπό, στέλνει επιστολή στον υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων στις 9 Νοέμβρη, στην οποία δεν αναφέρει λέξη για την αύξηση των ορίων ηλικίας που επιχειρεί να περάσει η κυβέρνηση με την κατάργηση των λεγόμενων πρώωρων συνταξιοδοτήσεων, αλλά κάνει για μια ακόμα φορά έκκληση για «διάλογο» ανά κλάδο και επιχειρείση με τους καπιταλιστές, με τη συμμετοχή της κυβέρνησης, σπάζοντας έτσι την ενότητα του αγώνα. Διάλογος φυσικά δε γίνεται και έτσι ξεκινά η δεύτερη απεργία, την Τετάρτη 14/11. Μια απεργία που είχε και αυτή μεγάλη επιτυχία με ποσοστά συμμετοχής της τάξης του 64% στους σιδηροδρόμους (σύμφωνα με τα στοιχεία της CGT).

Δυο μέρες μετά την έναρξη της δεύτερης απεργίας, η CFDT (το συνδικάτο που ελέγχεται από τους «σοσιαλιστές») προτείνει τη λήξη της. Η CGT

διχάζεται. Ο Τιμπό προτείνει «διάλογο» και οι συνδικαλιστές του κλάδου συνέχιση της απεργίας. Ο Γενικές Συνελεύσεις ψηφίζουν τη συνέχιση της απεργίας. Ο Σαρκοζί δέχεται την πρόταση Τιμπό για διαπραγματεύσεις ανά επιχείρηση και τελικά, παρά τον αρχικό «τσαμπουκά» από τον υπουργό Εργασίας, που δήλωνε ότι δεν θα γίνει διάλογος αν δεν μειωθούν οι απεργίες, συνάπτεται συμφωνία για τριμερείς διαπραγματεύσεις συνδικάτων, διοίκησης και κυβέρνησης, ανά επιχείρηση. Οι διαπραγματεύσεις συμφωνεύται να ξεκινήσουν την Τετάρτη 21/11, μια μέρα μετά τα μεγάλα συλλαλητήρια, στα οποία συμμετέχουν αρκετοί κλάδοι του Δημοσίου. Τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία πέφτουν δραματικά, φτάνοντας στο 28% στους σιδηροδρόμους στο τέλος της 6ης μέρας της απεργίας, σύμφωνα με τα στοιχεία της CGT.

■ «Κοινωνικός αυτοματισμός»

Η κυβέρνηση, πατώντας και στην οπορτουνιστική τακτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, οργανώνει την προπαγάνδα της. Η καταστροφολογία δίνει και πάρει. Οι απεργοί «γονατίζουν την οικονομία», ακρού, όπως έγραψε η «Μοντ», μια βδομάδα απεργίας ισοδυναμεί με απώλεια 1,5-2 δισ. ευρώ (περίπου 200-300 εκατ. την ημέρα), ενώ σύμφωνα με τον μακρο-οικονομικό δείκτη, ρίχνει κατά 0,1 της μονάδας την τριμηνιαία ανάπτυξη. Τα συντηρητικά στρώματα του πληθυσμού δυσανασχετούν και στο Παρίσι τολμούν να κατέβουν σε κυ-

ριακάτικη διαδήλωση ενάντια στους απεργούς! Ομως, αυτή η διαδήλωση δεν ξεπερνά τα 10.000 άτομα, σύμφωνα με τη «Μοντ» (σύμφωνα με τους διοργανωτές ήταν 13.000, ενώ σύμφωνα με την «Ουμανιτέ» του «ΚΚ» ήταν 3.000). Σε μια πόλη που συγκεντρώνει (μαζί με τα προάστια) πάνω από 11 εκατ. κατοίκους, αλλά και σε σύγκριση με τους τουλάχιστον 70.000 διαδηλωτές που κατέβηκαν την Τετάρτη στο Παρίσι, η ισχνότητα της αντιδιαδήλωσης έδειξε ότι ο «κοινωνικός αυτοματισμός» δεν έπιασε. Το μόνο που απέμεινε στον Σαρκοζί είναι οι... δημοσκοπήσεις (που κι αυτές έδειξαν πτωτική τάση των υποστηρικτών του κατά 5%) και φυσικά η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

■ Οι διαδηλώσεις

Την Τρίτη γίνονται οι προγραμματισμένες διαδηλώσεις που οργανώνονται από 8 συνδικάτα των δημόσιων υπαλλήλων (ανέμεσά τους οι ταχυδρομικοί, οι εργαζόμενοι στην αεροπορία κ.ά.) και μαζί τους πάνε 5 συνδικάτα των εκπαιδευτικών και κάποια συνδικάτα γιατρών. Άλληλεγγοι δηλώνουν και οι φοιτητές των Πανεπιστημίων που βρίσκονται σε κινητοποίηση (καταλήγουν και οι άλλες μορφές πάλης). Τα αιτήματα επικεντρώνονται στις αυξήσεις μισθών, στην αντίθεση στη μείωση του προσωπικού στις δημόσιες επιχειρήσεις και την πτώση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, την πρόσπιση του δημόσιου χαρακτήρα των επιχειρήσεων κ.λπ.

Οι διαδηλώσεις είναι ιδιαίτερα μαζικές. Οχι μόνο στο Παρίσι, όπου η αντα-

Σε αναβρασμό και οι φοιτητές

Ταυτόχρονα με τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων, συνεχίζεται ο αγωνιστικός αναβρασμός στα γαλλικά Πανεπιστήμια. Παραθέτουμε δύο μαζικές ανέφερε η ανταποκρίτρια μας στο Παρίσι:

Το Πανεπιστήμιο Paris 8 στο Σαν Ντενί (στις βροχερείς παρυφές του Παρισιού), ένα από τα 13 μεγάλα πανεπιστήμια της πόλης (30.000 εγγεγραμμένοι φοιτητές), τελεί από την Τρίτη 13/11 υπό κατάληψη, με καθημερινές γενικές συνελεύσεις. Η μαζικότερη των συνελεύσεων φτάνει τα 1.000 άτομα, οι πιο μαζικές συνελεύσεις είναι γύρω στα 500 άτομα. Υπάρχει σημαντικό ρεύμα φοιτητών που είναι κατά του μπλοκάζ και κάνουν φασαρία στην είσοδο: «αφήστε μας να μπούμε, θελουμε να κάνουμε μάθημα».

Εδώ και τρεις περίπου εβδομάδες, στο μεγαλύτερο κτίριο της Σορβόνης (Πανεπιστήμιο Paris 1), στα νότια του Παρισιού, γίνεται κατάληψη η οποία διαρκώς στάπεδε από αντικαταληψίες και τη διοίκηση και διαρκώς ξαναεπιχειρείται. Η Πρυτανεία της Σορβόνης στέλνει καθημερινά e-mail σε όλους τους φοιτητές και τους ζητά να πούνε τη γνώμη τους για το μπλοκάζ, ενώ οργάνωσε μια ψηφοφορία μέσω Ιντερνετ, σύμφωνα με την οποία η πλειοψηφία των φοιτητών είναι ενάντια στο μπλοκάζ.

Στη Ναντέρ (Πανεπιστήμιο Paris 10), σημειώθηκαν βίαια επεισόδια με μπάτσους. Στις 8 Νοέμβρη 615 φοιτητές ψήφισαν απεργία και κατάληψη. Στις 12 Νοέμβρη μπήκαν μέσα μπάτσου, έσπασαν το μπλοκάζ και φέκασαν με αέρια τους φοιτητές. Ακολούθησε συνέλευση 1.500 απόμων που ψήφισαν συνέχιση του μπλοκάζ. Στις 13 Νοέμβρη, στις 10 το πρωί, τα MAT ξυλοκοπούν και πετούν έξω τους φοιτητές. Η συνέλευση που ακολουθεί ψηφίζει απεργία.

Κατά το ρεπορτάριο της «Ουμανιτέ», την Παρασκευή 16 Νοέμβρη, 43 πανεπιστήμια βρίσκονται σε κινητοποίηση, εκ των οποίων 28 μερικώς ή ολικώς κατειλημμένα, σύμφωνα με την UNEF (Ενωση Φοιτητών Γαλλίας). Είχαμε, δηλαδή, αύ-

ποκρίτια μας αναιφέρει ότι παρακολουθούσε επί τρεις ώρες την πορεία να περνάει, αλλά σε όλη τη χώρα. Η αστυνομία δίνει υπερδιπλάσιο αριθμό συμμετασχόντων σε σχέση με τις πορείες που είχαν γίνει στις 18 Οκτώβρη, αναφέροντας ότι 375.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους των πόλεων όλης της χώρας. Η CGT ανεβάζει τον αριθμό στις 700.000 και μάλλον πέφτει πιο κοντά στην πραγματικότητα. Σύμφωνα με τους συνδικαλιστές της FSU, οι διαδηλωτές ήταν γύρω στους 70.000 στο Παρίσι, 30.000 στη Μπορντό, 60.000 στη Μασσαλία, 20.000 στη Ρεν, 10.000 στην Πο. Στη διαδήλωση που έγινε στο Παρίσι συμμετέχαν και μερικοί φοιτητές και μαθητές, που σύμφωνα με διάφορες εκτιμήσεις δεν έπερνούσαν τους 5.000 συνολικά.

Αν και η πορεία στο Παρίσι είχε καθαρά πανηγυρικό χαρακτήρα, διεξήχθη σε απόλυτα ειρηνικό κλίμα και με τους μητάτους να έχουν «διακριτική» παρουσία, ο Γενικός Γραμματέας του CFDT (της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κάλεσε στο σαμάτημα των απεργών) δε γλίτωσε από την οργή των απεργών. Οταν τόλμησε να εμφανιστεί, έφορε τόσο βρισδι και γιουχάσμα, που αναγκάστηκε να τραπεί σε φυγή, υπό την προστασία αστυνομικών!

■ Τα σαμποτάζ

Τη νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη, λαμβάνουν χώρα περιστατικά εμπρησμών σε καλαθιώσεις σε τέσσερις εθνικές γραμμές τρένων μεγάλης ταχύτητος (TGV). Τα τρένα αναγκάζονται να κινηθούν στο απλό σιδηροδρομικό δίκτυο, σημειώνονται μεγάλες καθυστερήσεις, η διοίκηση του γαλλικού σιδηροδρομικού οργανισμού (SNCF) μιλάει για «σαμπιτάζ» και η CGT καταγγέλλει τους... πριβοσκάτορες, κατά την προσφιλή και πάγια τακτική της. Η κυβέρνηση καταγγέλλει κι αυτή, αν και όχι τόσο χοντροκομένα όπως η διοίκηση του SNCF, ενώ ο Γενικός Γραμματέας της Sud-Rail δηλώνει ότι γίνεται προσπάθεια για δραματικοποίηση της απεργίας από τη διοίκηση, υποστηρίζο-

ντας ότι δεν είναι οι απεργοί που οργάνωσαν κάτι τέτοιο, γιατί η διατάραξη της ασφάλειας είναι κάτι πολύ σημαντικό για τους σιδηροδρομικούς.

Το «Κ» καταγγέλλει επιχείρηση «δυστροφίας των απεργών» και εξισωσης των «απολούτως καταδικαστέων πράξεων με τη νόμιμη πάλη των απεργών». Η εργατική αντιβία καταδικάζεται στο πυρ το εξώτερο και κανείς δεν διανοείται ότι μπορεί να αποτελέσει κι αυτή μορφή πάλης.

■ Οι διαπραγματεύσεις

Ο «διάλογοφ» προβάλλεται ως η μόνη ρεαλιστική διέξοδος για την «έξοδο από την κρίση». Εποι, μια μέρα μετά τις μεγάλες εργατικές διαδηλώσεις και με τον Σαρκοζί να δηλώνει αινέντος στις «μεταρρυθμίσεις», τα συνδικάτα προσέρχονται σ' αυτόν και μάλιστα διασπασμένα κατά κλάδους, όπως ήταν η πρόταση Τιμπρό. Γίνονται δύο ξεχωριστές τριμερείς συναντήσεις, μία για τη RATP και μία για τη SNCF. Μόνο η SUD-Rail (η δεύτερη μεγαλύτερη συνδικαλιστική οργάνωση μετά τη CGT στον κλάδο) αρνήθη-

κε να συμμετάσχει, αν και αρχικά είχε συμφωνήσει.

Ο Γενικός Γραμματέας της CGT ξεκινά τη διαλυτική προπαγάνδα. Δηλώνει ότι οι διαπραγματεύσεις πρέπει να διαρκέσουν τουλάχιστον ένα μήνα και περνάει στο ψαχνό: «Αν οι επιτροπές βεβαιώσουν ότι το πλαίσιο διαπραγματεύσεων ανοίγεται για μια μεγάλη χρονική περίοδο, είναι προφανές ότι πρέπει να δούμε τον τρόπο εξέλιξης αυτής της κινητοποίησης. Δε θα μπορεί να έχει τη μορφή που έχει τώρα». Ο Γενικός Γραμματέας της CGT σιδηροδρομικών, Ντιντιέ Λερέστ εκτιμά πως «τα πρώτα σημεία επισημάνθηκαν», κατά τη διάρκεια του πρώτου γύρου των διαπραγματεύσεων της SNCF την Τετάρτη, και οι Γενικές Συνελεύσεις καλούνται να αποφασίσουν για τη συνέχιση ή την αναστολή της απεργίας. Ως θετικό σημείο επικαλείται, μεταξύ άλλων, την ένταξη των πριμ στον υπολογισμό των συντάξεων. «Δεν καλώ στην αναστολή της απεργίας και στην επιστροφή στη δουλειά. Πρέπει να μεταφέρουμε στους σιδηροδρομικούς τα νέα αποτελέσματα, όπως κάνουμε από την αρχή», δηλώνει, σύμφωνα με τη «Λιμπερασίων», συστήνοντας στους σιδηροδρομικούς «να κρατήσουν ζωντανή την ικανότητά τους για κινητοποίηση». Ο γενικός διευθυντής της RATP Πιέρ Μονζάν, σε συνέντευξή του στη «Φιγγαρό», δηλώνει ότι αυτά που θα συζητηθούν πρέπει να είναι συμβατά με τις οικονομικές δυνατότητες της RATP.

■ Αντί επιλόγου

Δε γνωρίζουμε τα αποτελέσματα των Γενικών Συνελεύσεων, αλλά θα είναι μια ευχάριστη έκπληξη η συνέχιση της απεργίας. Αν γίνει αυτό, θα σημάνει πολλά πρόγραμματα για την εργατική τάξη της Γαλλίας (και όχι μόνο). Ομως, τα πράγματα είναι δύσκολα και απ' ότι φαίνεται το σαμποτάζ της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είναι πολύ πιο ισχυρό από τις δολιοφθορές που έγιναν στα τρένα (από τις οποίες κανένας δεν έπαθε τίποτε).

Στην περίπτωση αυτή, οι φοιτητές αλλά και το πρωστικό δε θα συμμετέχουν απαραίτητα στα συμβούλια διαχείρισης τέτοιων ιδρυμάτων, καθώς η σύνθεσή τους θα ορίζεται από κρατικό διάταγμα. Οι φοιτητές χάνουν έτσι το δικαίωμα ελέγχου και πληροφόρησης ως προς τις οικονομικές αποφάσεις.

Είναι σημαντικό να κινητοποιηθούμε ενάντια σε αυτό το νόμο. Καλούμε όλους τους φοιτητές να τον εξετάσουν και να συμμετάσχουν στη διαμάχη.

Το πανεπιστήμιο Paris 8 - Saint Denis είναι σε απεργία από τις 6 Νοέμβρη και κατειλημμένο μέρα και νύχτα από την Τρίτη 13 Νοέμβρη. Έχουμε οργανωθεί συλλογικά, ώστε να προσφέρουμε εναλλακτικά μαθήματα σε συνεργασία με τους καθηγητές, συζητήσεις και προβολές ταινιών, με στόχο να κρατήσουμε το πανεπιστήμιο ζωντανό και να μην το αδειάσουμε από τους φοιτητές του. Επιπλέον, έχουμε αναλάβει συλλογικά τα καθήκοντα της καθημερινής ζωής, προκειμένου να διασφαλίσουμε την καλή διατήρηση του χώρου μέρα και νύχτα (επιπροπές διατροφής, τύπου, υγιεινής, τάξης, δράσης...). Οι φοιτητές επωφελούνται αυτών των ημερών για να σκεφτούν εναλλακτικές λύσεις για το Νόμο Πεκρές.

Διαδηλώνουμε ενάντια στο Νόμο Πεκρές
Συγκέντρωση στις 20 Νοέμβρη,
Μετρό γραμμή 7, οδός Ντε Γκομπελάν,
πάνω από το πανό του Paris 8.

ΥΓ: Η λέξη «κατάληψη» (occupation) δε χρησιμοποιείται σχεδόν καθόλου στη Γαλλία. Αντί αυτής λένε grève des étudiants (απεργία των φοιτητών) και bloquage (μπλοκάζ, μπλοκάρισμα). Κατάληψη λένε όταν υπάρχουν φοιτητές που κοιμούνται μέσα στη νύχτα, πράγμα σπάνιο και δύσκολο. Το πρόβλημα φυσικά της διοίκησης είναι το μπλοκάζ και η κατάληψη. Απεργία οι φοιτητές ας κάνουν όσο θέλουν...

Απεργία και στη Γερμανία

Απεργία στους σιδηροδρόμους δεν γίνεται μόνο στη Γαλλία. Από την προηγούμενη βδομάδα ξεκίνησαν απεργίες (που διήρκησαν μέχρι και 62 συνεχόμενες ώρες) στους γερμανικούς σιδηροδρόμους, με αίτημα την αύξηση των μισθών κατά 31%. Ήταν η μεγαλύτερη εργατική αναταραχή στην ιστορία της μεταπολεμικής Γερμανίας (σύμφωνα με τον Independent 20/11/07).

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έδειξε κι εκεί την «υπεύθυνη» στάση της. Σε δήλωσή του ο επικεφαλής του συνδικάτου GDL, με 34.000 μέλη, Manfred Schell, υποστήριξε ότι επίκειται συμβιβασμός που θα σημάνει τη λήξη της απεργίας μέχρι τα χριστούγεννα, αλλά απέκλεισε την πιθανότητα να κάνει υποχώρηση μεγαλύτερη από μια αύξηση της τάξης του 10%.

Τα MME βγήκαν κι εκεί με το όπλο των.... δημοσκοπήσεων που εμφανίζουν το 64% των Γερμανών να αντιτίθεται στις απεργίες και το 33% να είναι πρόθυμο να πληρώσει μεγαλύτερα εισιτήρια για να υπάρξουν αυξήσεις στους μισθών. Λες και είναι ζήτημα εισιτηρίων που δεν δίνουν περισσότερα λεφτά στους Γερμανούς σιδηροδρομικούς...

Στο βάλτο της Σομαλίας τα τσιράκια των ΗΠΑ

Σε εφιάλτη για την κυβέρνηση της Αιθιοπίας και τους Αμερικανούς πάτρωνές της εξελίσσεται η εισβολή του αιθιοπικού στρατού στη Σομαλία τον περασμένο Δεκέμβριο και η εύκολη ανατροπή από την εξουσία της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων.

Την περασμένη Πέμπτη 8 Νοεμβρίου, ζωντάνεψαν στην πρωτεύουσα Μογκαντίσου οδυνηρές μνήμες για το Λευκό Οίκο να αποσύρει άμεσα την αμερικανική στρατιωτική «ειρηνευτική» δύναμη που είχε αποστείλει στη Σομαλία.

Από τον περασμένο Οκτώβριο, ύστερα από μια σύντομη καλοκαιρινή ανάπτωση, η Μογκαντίσου έχει μετατραπεί ξανά σε πεδίο των πιο σφοδρών συγκρούσεων στα 16 χρόνια του εμφύλιου πολέμου, ενώ η χώρα αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση στην Αφρική.

Σύμφωνα με στοιχεία της Υπηρεσίας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, μόνο μέσα στις δύο τελευταίες βδομάδες έχουν εγκαταλείψει τη Μογκαντίσου 173.000 περίπου άνθρωποι, 850.000 συνολικά έχουν εκπομπεί, οι περισσότεροι από τους οποίους ζουν σε πρόχειρα αιτοσχέδια στρατόπεδα στην έρημο, και 1,5 εκατομμύρι

Διδάγματα

Από τη Γαλλία μας έρχονται αυτή τη φορά τα διδάγματα. Διδάγματα επίκαιρα και πολύ χρήσιμα, καθώς αφορούν το μείζον πρόβλημα με το οποίο βρισκόμαστε αντιμέτωποι αυτή τη στιγμή και στην Ελλάδα, το Ασφαλιστικό.

Το 2003, ο Σιράκ έπληξε τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων του δημόσιου τομέα, εξαιρώντας μερικούς κλάδους (μεταφορές, ενέργεια), που είχαν μεγάλη δύναμη απεργιακού πυρός. Τώρα, ήρθε η σειρά αυτών των κλάδων. Ο Σαρκοζί έβαλε μπροστά το χτύπημα των θεμελιωδέστερων ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων (όρια πλικίας, ύψως συντάξεων).

Οι εργαζόμενοι αντέδρασαν, πλην όμως η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είχε άλλη γνώμη. Αναγκάστηκε να κάνει μια 48ωρη απεργία στα μέσα Οκτώβρη και άφησε να περάσει ένας μήνας χωρίς να γίνει τίποτα. Το 'ριξε στο «διάλογο» με την κυβέρνηση, «πουλώντας» την αύξηση των ορίων πλικίας και διαπραγματεύσμενη το ύψος των συντάξεων. Και μάλιστα, ζητώντας διαπραγματεύσεις ανά κλάδο και όχι συμολικά!

Ο Σαρκοζί το 'παιξε σκληρός, αρνούμενος κάθε συζήτηση. Ετσι, τα συνδικάτα αναγκάστηκαν να κηρύξουν άλλη μια 48ωρη απεργία στις 14 Νοέμβρη. Κι ενώ οι πιγεσίες κηρύσσουν υποχώρηση και «διάλογο», οι απεργοί τους χαλούν τα σχέδια, αποφασίζοντας συνέχιση της απεργίας. Ο Σαρκοζί αναδιπλώνεται και δέχεται το «διάλογο». Και οι εργατοπατέρες όλων των χρωμάτων ετοιμάζονται να στείλουν τους εργάτες στη δουλειά, για να διαπραγματευτούν σε κάποιες τριμερείς επιτροπές (επιχειρήσεις-συνδικάτα-κράτος) την έκταση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων που θα περικοπούν. Και μάλιστα, όχι συνολικά, αλλά σε διαπραγματεύσεις ανά κλάδο!

Αιτήματα ταξικά, που να συνενώνουν το σύνολο των εργαζόμενων δεν διατυπώνουν. Η απαίτηση της κατάργησης των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων του 2003 δεν συζητείται. Την περασμένη Τρίτη, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι κατέβηκαν στους δρόμους των γαλλικών πόλεων. Μόνο που είχαν διαφορετικά αιτήματα. Ασφαλιστικά οι κλάδοι που συνεχίζουν την απεργία, μισθολογικά κάποιοι κλάδοι δημόσιων υπαλλήλων. Ετσι, όσοι αντιστέκονται στην αντιασφαλιστική λαϊλαπτική εμφανίζονται σαν συντεχίες που δίνουν μια μάχη οπισθοφυλακών παζαρεύοντας προνόμια. Κι ο Σαρκοζί αλωνίζει, κυριαρχώντας ιδεολογικά και πυροδοτώντας τα πιο συντηρητικά ανακλαστικά των μικροαστών και εργαζόμενων που έχουν χτυπηθεί σε προπογούμενη φάση.

Πόσο μοιάζουν όλ' αυτά με όσα έχουν γίνει στη χώρα μας την τελευταία δεκαπενταετία, με τις συνεχείς πήττες στο μέτωπο του Ασφαλιστικού και τη διάσπαση των εργαζόμενων. Πόσο μοιάζουν και με τα σημερινά: με την ανυπαρξία ταξιδιών αιτημάτων, με τον καθαγιασμό των προπογούμενων αντιασφαλιστικών νόμων, με την προσπάθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας να κρατήσει τον έλεγχο, για να τα ξεπουλήσει και πάλι όλα. Και πόσο επιτακτική καθιστούν την ανάγκη για ανεξάρτητη ταξιδική οργάνωση και δράση.

Αρκαδία, Δήμος Φαλαισίας

«Πάμε πάρα πολύ καλά.
Καλά απέδωσαν και τα αντι-
πλημμυρικά έργα που κάνα-
με με τις μεγάλες εταιρίες!»
Γράφεις Σουλιώτης

Γιώργος Σουφλιάς

■ Πανευρωπαϊκή επίθεση

Εργάτες μεγάλων κλάδων στη Γαλλία βρίσκονται από την προηγούμενη εβδομάδα σε απεργία. Αντιστέκονται στην προσπάθεια της διοίκησης Σαρκοζί (ο πρωθυπουργός Φιγιόν είναι διακοσμητικό πρόσωπο) να καταργήσει το ειδικό καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης που έχουν κατατήσει εδώ και πολλά χρόνια (κάτι σαν τα δικά μας βαρέα και ανδυγιεινά). Για τον ίδιο λόγο απεργούν οι δεκάδες χιλιάδες σιδηροδρομικού στη Γερμανία.

Οπως διέπετε, η αντιασφαλιστική επίδεση έχει πανευρωπαϊκά χαρακτηριστικά. Δεν έχει να κάνει με την πολιτική της μιας ή της άλλης κυβέρνησης, αλλά με την προσπάθεια της κεφαλαιοκρατίας να αυξήσει την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Δεν είναι τυχαίο ότι η UNICE, η πανίσχυρη ένωση των συνδικάτων των καπιταλιστών της ΕΕ, που επέβαλε τη λεγόμενη «στρατηγική της Λισαβόνας», έχει αναγορεύσει την «πρόωρη συνταξιοδότηση» (καθεστώτα μείωσης των οριών ηλικίας, που έχουν κατακτήσει οι εργάτες, διαφορετικά από χώρα σε χώρα), σαν κεντρική κατεύθυνση στην «αναμόρφωση των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης».

■ Σαλαμοποίηση

Η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως αποκάλυψε ο Μαγγίνας, σκοπεύει να βάλει χέρι στα ασφαλιστικά δικαιώματα των προσληρδέντων μεταξύ 1983 και 1992, που είχαν εξαιρεθεί με το νόμο Σιούφα. Ανεξάρτητα από την έκταση της επίθεσης που θα επιχειρήσει και το τι δα καταφέρει τελικά, η προσπάθεια που ξεκινά συνιστά μια άκρως διδακτική διαδικασία για τη σκοπιμότητα των περιβόλητων «μεταβατικών διατάξεων», μέσω των οποίων επιχειρείται η «σαλαμοποίηση», η διάσπαση των εργαζόμενων ανά κλάδους ή ανά ηλικία.

Το 2002, η ΓΣΕΕ δέχτηκε το διαχωρισμό των εργάζομενων στα Βαρέα και Ανδυγιεινά σε «παλιούς» και «νέους» (νόμος Ρέππα). Η εξαίρεση από τα ΒΑΕ -είπαν- δια αφορά μόνο τους νεοπροσλαμβανόμενους. Οι παλιοί δεν έχουν να φθηδούν τίποτα. Πέρα από το ζήτημα αρχής που υπάρχει εδώ (εργάτες να «πουλάνε» τα παιδιά τους), αιτίη η τακτική εί-

ναι και κοντόφθαλμη. Γιατί η αστική εξουσία έχει σχέδιο και το σχέδιο περιλαμβάνει στάδια. Σε πρώτη φάση ανοίγουν το δρόμο, πετώντας έξω κάποιες κατηγορίες. Σε επόμενη φάση καθαρίζουν εντελώς το δρόμο, πετώντας έξω και τους υπό-

λοιπούς. Πόσες φορές δεν έχει γίνει μέχρι τώρα;

Αντί, λοιπόν, να συζητάμε για «ώριμες προσδοκίες» και «μεταβατικές διατάξεις», ας ενωθούμε όλοι μαζί, με κοινά αιτήματα και κοινή στάση.

■ Харάτσι και короїδія

Λακωνική η ανακοίνωση του υπουργείου Εργασίας: «Με απόφαση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) άρχισε σήμερα 19-11-2007, η καταβολή επιδότησης ενοικίου, για το οικονομικό έτος 2007, σε 33.098 δικαιούχους. Το συνολικό ποσό της επιδότησης είναι 60.274.528,25 ευρώ».

Αν κάνετε μια απλή διαίρεση, θα βρείτε ότι κατά μέσο όρο κα-
δένας από τους μόλις τριάντα
τρεις χιλιάδες (σε σύνολο μερι-
κών εκατομμυρίων εργαζόμενων
και συνταξιούχων) δικαιούχους
επιδότησης ενοικίου δια πάρει
1.821 ευρώ το χρόνο, ήτοι 150
ευρώ το μήνα, λεφτά με τα

οις πουφέ οι υστερηθείσεις παραγόντων το βασικό μισθό δε δικαιούνται επιδότηση ενοικίου, διότι ζεπερνούν το σχετικό πλαφόν (θεωρούνται δηλαδή επαρκώς πλούσιοι, για να πληρώνουν όλο το ενοίκιο μόνοι τους!).

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι
ότι ο ΟΕΚ

■ Κέρδη βγαλμένα με αίμα

Αυτή τη φορά το γνωστό εργατικό σλόγκαν κυριολεκτέι. Εχουμε κέρδη βγαλμένα με αίμα, στην κυριολεξία.

Το ανδρακωρυχείο «Ζασιάντκο», στην περιοχή του Ντονέτσκ της Ουκρανίας είναι το πιο κερδοφόρο της χώρας. Σ' αυτό εξορύσσεται περίπου το 5% του ουκρανικού κάρβουνου. Τα καθαρά κέρδη των ιδιοκτητών του υπολογίζονται στα 250 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο. Το ορυχείο αυτό δεωρείται ταυτόχρονα το πιο επικίνδυνο της χώρας. Περισσότεροι από 200 ανδρακωρύχοι έχουν σκοτωθεί τα τελευταία 10 χρόνια.

Το πρώι της περασμένης Κυριακής (η κυριακάτικη αργία δεν ισχύει για τους σύγχρονους δούλους αυτών των καπιταλιστικών κατέργων), μια έκρηξη [ηροφανώς από συσσωρευμένο μεδάνιο, το οποίο κανείς δε μπήκε στον κόπο να μετρήσει] τύλιξε στις φλόγες μια στοά σε βάθος μερίπου 1.000 μέτρων. 69 εργάτες ανασύρθηκαν νεκροί. 27 τραυματίες, από τους οποίους νας σε κρίσιμη κατάσταση. 350 κατέφεραν να λιτώσουν. Και περισσότεροι από 40 αγνοούνται, χωρίς να υπάρχει καμιά ελπίδα για τη ζωή τους.

Η ειδηση, φυσικά, πέρασε στα ψηλά των αστικών ΜΜΕ. Αρκετά δεν την είχαν καθόλου. Ο, τι άπτει την οργή των εργατών, ότι αυξάνει το ξικό μίσος δεν αποτελεί ειδηση. Ακόμα κι όταν ορούνται ένα τόσο φρικτό μαζικό έγκλημα. Από την πλευρά των αρχών, δεν θα μπορούσε να γίνει κατανόηση για την απόφαση της Επιτροπής Κοινωνικού Τομέα να απορρίψει την πρόταση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της ΝΔ για την απόσταση της Επιτροπής Κοινωνικού Τομέα από την Επιτροπή Συντονισμού.

χρηματοδοτείται με χαράτσι που πληρώνει υποχρεωτικά ο εργαζόμενος (περιλαμβάνεται στις ασφαλιστικές εισφορές). Χαρατσώνονται οι εργαζόμενοι για να κονομάνε οι τράπεζες (που χειρίζονται αποκλειστικά πλέον τα επιδοτούμενα στεγαστικά δάνεια), για να κονομάνε οι εργολάβοι-συνέταιροι του ΟΕΚ (πόσα δεν είναι τα σκάνδαλα που έχουν δει το φως της δημοσιότητας) και για να γίνονται χοντρές κομπίνες, όπως αυτή της κατασκευής του Ολυμπιακού Χωριού από τον ΟΕΚ.

■ Κάρφαρος

Είπε ο Γ. Μανώλης, πρώην κορυφαίος συνδικαλιστής της ΔΑΚΕ και νυν βουλευτής της ΝΔ: «Άκουσα τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ να ζητάει την απόσυρση του νόμου Ρέππα στο σημείο που μειώνονται οι συντάξεις από το 80% στο 70%. Τότε που εγώ διαφωνούσα, το θεωρούσε δετικό και το ψήφισε». Ετσι είναι, όπως το λέει. Μόνο που δεν μας είπε τι θα κάνει με το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που δα φέρει η κυβέρνηση Καραμανλή. Θα το καταψηφίσει ή θα την κάνει γιριστή «αρωσταίνοντας» τη συγκεκριμένη μέρα, όπως συνηδίζεται;

Ετσι δρα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Ως μακρύ χέρι των αστικών κομμάτων μέσα στο εργατικό κίνημα. Ως πέμπτη φάλαγγα του κεφαλαίου.

■ Κρατήστε σημείωση (1)

Διαβάσαμε στον πασοκικό Τύπο: «Ο Γ. Παπανδρέου έθεσε ως πρώτη προτεραιότητα στην κομματική λειτουργία την ανανέωση του κόμματος σε πρακτικές, αντιλήψεις και πρόσωπα, που καμία σχέση δεν θα έχουν με την αλαζονεία του κυβερνητισμού ή τις πελατειακές σχέσεις». Κρατήστε υπό σημείωση τη γιωργάκεια αναφορά και «κόψτε» τις φάσεις που οσονούπω δα προτείνει για τα όργανα. Εμείς προβλέπουμε έναν καταιγισμό βαρόνων με ολίγη από... Ματσούκα.

■ Κρατήστε σημείωση (2)

Κατέφθασε και στην Αδήνα [τόσοι πελάτες-ψηφοφόροι κατοικεδρεύουν εδώ] ο Δ. Χριστόφας, για να κάνει προεκλογική εκστρατεία. Και ποιοι κάθονταν πρώτο τραπέζι πίστα στην προεκλογική συγκέντρωση; Ολόκληρη η γησιά του Περισσού, με επικεφαλής την ίδια την Παπαρήγα, η οποία είχε και συνάντηση με τον Χριστόφα, μετά την οποία δήλωσε: «Αυτή τη φορά τον Δημήτρη Χριστόφα τον είδαμε περισσότερο σαν τον σύντροφό μας, που ταυτόχρονα έχει δέσει υποψηφιόπτη για πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Με όλη μας την καρδιά ευχόμαστε να επιτύχει σε αυτή την αποστολή». Και μεις ευχόμαστε το ίδιο, με όλη μας την καρδιά. Και το εννοούμε. Για να ξεφτίλιστούν ακόμα περισσότερο. Οχι τόσο ο Χριστόφας και το ΑΚΕΛ, που παίζουν εδώ και πολλά χρόνια στις κορυφές της αστικής εξουσίας στην Κύπρο, αλλά η γησιά του Περισσού με τον ψευτεπαναστατικό βερμπαλισμό, τις λαϊκές εξουσίες και τις λαϊκές οικονομίες.

■ Ποιον δουλεύουν:

150 επιστήμονες δούλεψαν -λέει- αφιλοκερδώς και έφτιαξαν μια μελέτη 2.500 σελίδων για τα καμμένα σε 7 νομούς. Η δουλειά δεν πήρε περισσότερους από δύο μήνες. Παρά ταύτα πάντα σύμφωνα με τις ανακοινώσεις- η μελέτη κόστισε 600.000 ευρώ, δωρεά του Ιδρύματος Λάτση και της Eurobank. Και μεις, που δεν γουστάρουμε να μας δουλεύει ούτε η κυβέρνηση, ούτε οι Λάτσηδες, ούτε διάφορα λαμόγια με πανεπιστημιακές τηβέννους, δυμηδήκαμε τη γνωστή σάτιρα του Τζιμάκου για τις (υποτιθέμενες) δωρέαν συναυλίες γνωστού αστέρα του τραγουδιού: «Έγγα δεν δέλω τίποτα, αλλά η ορχήστρα πρέπει να πληρωδεί»...

■ Αισχρή εμπορευματοποίηση

Μπορεί να γίνεται για έβδομη συνεχή χρονιά και να πάει να γίνει δεσμός, όμως αυτό δεν πρέπει να στομώνει την κριτική μας. Το να δυμίζει τη σημασία της στοματικής υγείας η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία είναι καθήκον της. Το να συμμετέχουν σε σχετικές καμπάνιες οι Οδοντιατρικές Σχολές είναι επίσης καθήκον τους. Οταν, όμως, στη σχετική καμπάνια ([Νοέμβριος - Μήνας Στοματικής Υγείας]) συμμετέχει γνωστή πολυεθνική επιχείρηση που εμπορεύεται προϊόντα στοματικής υγειείνης, η οποία δα μπει στα σχολεία και δα κάνει διαφήμιση των προϊόντων της, το πράγμα αλλάζει. Τότε, δεν έχουμε εκστρατεία για την ενημέρωση των παιδιών και των γονέων για τη φροντίδα της στοματικής υγείας, αλλά πρόστυχη διαφημιστική καμπάνια της εν λόγω πολυεθνικής, με την κάλυψη της ΕΟΠ και των Οδοντιατρικών Σχολών.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2008

5,97 δισ. ευρώ ήταν οι νέοι φόροι στο προσχέδιο προϋπολογισμού, που παρουσιάστηκε από την κυβέρνηση την 1η Οκτώβρη. Στα 6,24 δισ. εκτινάχτηκαν μέσα σε ενάμισι μήνα. Μόνο που εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με «δημιουργική λογιστική», αλλά με χαράτσια που θα κληθούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι, οι κυρ-Μέντιοι της δημοσιονομικής πολιτικής. Προφανώς, για τον Αλογοσκούφη, τον Καραμανλή και «τ' άλλα παιδιά» της κυβέρνησης το να προσθέτουν 270 εκατ. ευρώ φόρους μέσα σε 45 μέρες δεν είναι τίποτα. Για εκείνους που θα κληθούν να τους πληρώσουν είναι πολλά.

Το είχαμε σημειώσει και όταν σχολιάσαμε το προσχέδιο. Ο προϋπολογισμός του 2008 είναι ο πιο φορομπηγικός από την πτώση της χρονίας. Και μάλιστα ταξικά φορομπηγικός, δεδομένου ότι το κύριο βάρος πέφτει στους έμμεσους φόρους, οι οποίοι θα αυξηθούν κατά 13,9% (13,8% στο προσχέδιο). Και από πού θα βγουν τόσα λεφτά, όταν ο τζίρος έχει αρ-

ρος, ενώ κρατάει στάση Σφίγγας, γεγονός που μας προϊδεάζει για το ότι τα πράγματα δεν θα είναι έτσι που τα παρουσιάζουν τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, αλλά πολύ χειρότερα. Τόσο μεγάλη αύξηση φόρων δεν μπορεί να προκύψει με εκτεταμένες φροντισταλλαγές. Οπως θα θυμόσαστε, η κυβέρνηση παρουσιάζει την επιβολή αυτού του νέου φόρου ως κοινωνικά δίκαια πράξη, που θα της επιτρέψει να αντικαταστήσει το φόρο κληρονομιών και γονικών παροχών με ειδικό τέλος 1% και να καταργήσει το φόρο για την ογορά πρώτης κατοικίας. Πλέον, μιλάνε τα νούμερα. Κατά 375 εκατ. ευρώ θα αυξηθεί ο φόρος κατοχής αικήτων, μόλις κατά 115 εκατ. ευρώ θα μειωθεί ο φόρος κληρονομιών. Ποιος θα πληρώσει τη διαφορά; Η απάντηση είναι γνωστή.

Οι μισθωτοί ας ετοιμάζονται να αισθανθούν τις αυξήσεις στην άμεση φορολογία από τον πρώτο κιόλας μήνα της νέας χρονιάς, καθώς θα υπάρξει αυξη-

το πολυδιαφημισμένο Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, που το έκανε σημαία ο Αλογοσκούφης, δίνοντας γραμμή στα παπαγαλάκια του να το προβάλλουν ως πρώτη ειδηση, θα πάρει από τον κρατικό προϋπολογισμό μόλις 100 εκατ. ευρώ. Ποιο θα βρεθούν τα υπόλοιπα 400 εκατ. ευρώ, για να φτάσουμε στα 500 που έχουν ανακοινώσει; Οσο και να κόψουν άλλες κοινωνικές δαπάνες, τέτοιο ποσό δεν βρίσκεται. Επειδή, λοιπόν, και σε σχέση με τα φιλανθρωπικά βοηθήματα αυτού του Ταμείου (υποτίθεται ότι θα διθούν σε 2,1 εκατ. ανθρώπους που τα εισοδήματά τους είναι κάτω από το λεγόμενο δριό φτώχειας) δεν έχει ειπωθεί τίποτα συγκεκριμένο, μπορούμε βάσιμα να προβλέψουμε ότι τα φιλοδωρήματα θα είναι εντελώς της πλάκας και θα δοθούν σε ελάχιστους.

Οι δαπάνες για την Παιδεία φτάνουν στο δυσθεώρητο ποσοστό του 2,8%. Θυμόσαστε πόσο έταζε ο Καραμανλής τις παραμονές των εκλογών του 2004; 5%!

Πλημμύρα νέων φόρων, φράγμα κοινωνικών δαπανών

χίσει να πέφτει; Οσο και να σφίξουν τους ελέγχους, ξέρουμε πω το θα είναι το οποτέλεσμα. Περιμένετε, λοιπόν, αύξηση του ΦΠΑ κάποια στιγμή μέσα στο χρόνο, όταν θα «σφίξουν τα γάλατα» και θ' αρχίσει να παρουσιάζεται μεγάλη υστέρηση στα έσοδα. Απλά, δεν τους συμφέρει να μιλήσουν από τώρα γι' αυτό, μιας και είναι πρόσαφατη η προεκλογική «δέσμευση» του Καραμανλή. Μετά από μερικούς μήνες, όταν ο κόδιμος θ' αρχίσει να συνειδητοποιεί, για πολλούς φορά, ότι στις προεκλογικές περιόδους οι αιστοί πολιτικοί «λένε και καμία μαλακία για να περνάει η ώρα» (και να τομπάνε ψηφαλάκια), θα σκάσει και η αύξηση του ΦΠΑ, προς μεγάλη ικανοποίηση του σενιόρ Αλμούνια και των λοιπών γκαουλάτερ της Ευρωλανδής, που κοριδοκούν στη γωνία, μη τυχόν και εκτροχιαστεί η πειθαρχία στη ζώνη του ευρώ. Βέβαια, ο ειδικός φόρος στα πετρελαιοειδή θα «τραβήξει την ανηφόρα» από τις αρχές του έτους, αφού τα έσοδα απ' αυτόν προϋπολογίζεται να αυξηθούν κατά 43,6%!

Η ταξικότητα του προϋπολογισμού φαίνεται και στον τομέα των άμεσων φόρων. Μόλις κατά 4,6% (στο ένα τρίτο της αύξησης των έμμεσων φόρων) προϋπολογίζεται να αυξηθεί η φορολογία των νομικών προσώπων (δηλαδή η φορολογία επί των κερδών), ενώ αντίθετα η φορολογία των φυσικών προσώπων (δηλαδή κατά κύριο λόγο των εργαζόμενων) αναμένεται να αυξηθεί κατά 7,6%! Πώς να το κάνουμε, δε μπορεί να πληρώσουν τα ίδια οι φτωχούληδες καπιταλιστές με τους ζάμπλουτους εργάτες...

Αρχής γενομένης από το 2008 έχουμε και άλλη σημαντική αλλαγή στον τομέα της αύξησης φορολογίας. Ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας καταφεύγεται και αντικαθίσταται από

■ Κοινοβουλευτικές Επιτροπές

Φαρσοκωμωδία διαλόγου

«Θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω την έκφραση "δουλευόμαστε εδώ". Κάποιοι μας "δουλεύουν". Θα συμφωνήσουμε απόλυτα με το πρώτο σκέλος της απάκις που «διέψυγε τους έρκους των οδόντων» της Μ. Δαμανάκη, στη διάρκεια της κοινής συνεδρίασης των διαφέροντων κοινοβουλευτικών επιτροπών Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων, την Πέμπτη 15 Νοέμβρη, στις οποίες υποτίθεται ότι διεξάγεται ο «εθνικός διάλογος» για το Ασφαλιστικό. Οντως, «δουλεύονται» εκεί μέσα. Κανένα μέρος δεν «δουλεύει» το άλλο. Ολοι μαζί «δουλεύουν» τον ελληνικό λαό, εργαζόμενος και συνταξιούχος, εμμένοντας σε μια φαρσοκωμωδία. Ποιον βιολεύει αυτή η φαρσοκωμωδία; Την κυβέρνηση, βέβαια, που θέλει ένα άλλοθι, ώστε, όταν χτυπήσει αιφνιδιαστικά με νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, να επικαλείται τον «διάλογο», που ήταν «ελεύθερος και ανοιχτός». Το έργο το έχουμε ξαναδεί, οπότε δεν χρειάζεται να αναλαύνομαστε σε αναλύσεις.

Το μόνο ερώτημα που τίθεται είναι τι γυρεύει σ' αυτόν τον διάλογο το ΠΑΣΟΚ. Γιατί εξακολουθεί να συμμετέχει κανονικότατα, ακόμα και μετά την αποχώρηση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ). Γιατί οι βουλευτές του (Πάγκαλος, Δαμανάκη, Μαγκριώτης κ.ά.) υποβάθμισαν εντελώς την αποχή των δικών τους συνδικαλιστών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ; Και σ' αυτό το ερώτημα, όμως, η απάντηση είναι εύκολη. Το ΠΑΣΟΚ, ως απολύτως υπεύθυνη αστική δύναμη εξουσίας, δεν θέλει να δημιουργήσει κλίμα ρήξης. Θέλει να βοηθήσει όσο μπορεί την κυβέρνηση, δηλαδή το καπιταλιστικό καθεστώς. Θα εισπράξει τη σχετική πολιτική υπεραξία (αυτός είναι ο ρόλος της αντιπολίτευσης), όμως δεν θα δισασλεύσει την κοινοβουλευτική τάξη ούτε στο ελάχιστο. Άλλωστε, στο Ασφαλιστικό έχουμε εδώ και χρόνια σκυταλοδρομία: άνοιξε το ζήτημα το ΠΑΣΟΚ το 1986-88, συνέχισε με αντιασφαλιστικούς νόμους η ΝΔ το 1990-92, διατήρησε τους νόμους το ΠΑΣΟΚ και ξανάνοιξε το θέμα το 2001, ενώ το 2002 νομοθέτησε, συνεχίζει τώρα η ΝΔ από εκεί που σταμάτησε το ΠΑΣΟΚ. Ιδού η γελοία επιχειρηματολογία που επιστράτευσε ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Μαγκριώτης για να υποστηρίξει τη συμμετοχή τους στη φαρσοκωμωδία της Βουλής μέχρι το τέλος: «Κύριε υπουργέ, είμαστε εδώ και συμμετέχουμε εδώ σε αυτόν τον διάλογο, παρότι είναι παράλληλοι μονόλογοι, για να μην σας επιτρέψουμε να χρησιμοποιήσετε ακόμη ένα επικοινωνιακό τέχνασμα, όπι η αξιωματική αντιπολίτευση δεν συμμετέχει στο διάλογο». Για να φονεί καλύτερα η γελοία στην επιχειρήματος, αρκεί να θυμίσουμε ότι σε ένα μείζονος κοινοβουλευτικής σημασίας θέμα, την αναθεώρηση του Συντάγματος, το ΠΑΣΟΚ έχει αποχωρήσει, αρνούμενο οποιοδήποτε διάλογο με την κυβέρνηση. Ενας άλλος Πασόκος, ο Ε. Κουτσερίδης, είπε το ίδιο πράγμα πιο χοντρά (φρέσκος είναι, θα μάθει σιγά-σιγά): «Το ΠΑΣΟΚ, με αίσθημα πολιτικής ευθύνης για το τεράστιο κοινωνικό θέμα της ασφάλισης των πολιτών (σ. δεν του είπειε κανείς ότι πρόκειται για την «κοινωνική ασφάλιση των εργαζόμενων»), παραμένει στο διάλογο. Παραμένει στο διάλογο, για να αξιολογήσει της ευαισθησίας της κυβέρ-

νησης (SIC!), αλλά και για να αποδείξει πραγματικά το ενδιαφέρον του για τη λύση του ασφαλιστικού ζητήματος στη χώρα μας. Παραμένουμε στο διάλογο με ειλικρινή ενδιαφέρον και σγωνία. Περιμένουμε, όμως να δούμε και το ειλικρινές ενδιαφέρον της κυβέρνησης με θέσεις και προτάσεις!!!

Δεν είναι προληπτικό ν' ακούσεις τους Πασόκους να λένε, ότι θεωρούν τη χρηματοδότηση πρώτο θέμα; Αυτοί δεν υποτίθεται ότι έλυσαν το ζήτημα της χρηματοδότησης μέχρι το 2032 με το νόμο Ρέπτη; Για τι πράγμα συζητούν τώρα; Δεν είναι προληπτικό να βγαίνει ο Πάγκαλος (αποδεικνύοντας, εκτός των άλλων, ότι είναι και εντελώς άσχετος περί τα ασφαλιστικά) και να κατηγορεί την κυβέρνηση ότι «τόσα χρόνια δεν κατέβαλε το 1% το οποίο προβλέπει ο νόμος Ρέπτη»; Δεν τη μεθόδευση αυτή την προβλέπει ο ίδιος ο νόμος Ρέπτη και στην εφαρμογή της οι ευθύνες είναι μοιρασμένες (2003-4 ΠΑΣΟΚ, 2005-7 ΝΔ); Και ταυτόχρονα να κάνει το παπτί για το ότι τα παρακρατήθηκαν από το 1% θα αποδοθούν στο ΙΚΑ το 2008 με ομόλογα μακράς διάρκειας, όπως ακριβώς προβλέπει ο νόμος Ρέπτη; Και να συμπληρώνει ο Μαγκριώτης, ότι αυτά τα ομόλογα είναι «πέτσινα», όταν η δική τους κυβέρνηση έχει νομοθετήσει σχετικά; Κι όταν ο Μαγγίνας του υπενθυμίζει ότι τα ίδια ακριβώς ομόλογα εξέδιδαν ως το Μάρτη του 2004 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, να απαντά ότι «συμφωνεί και αποδέχεται ότι υπήρξε τέτοια χρήση ομολόγων» και ότι τα χαρακτήρισε πέτσινα χρηματοποιώντας «διαστύπωση της ΝΔ»; Δεν είναι προληπτικό να βγαίνει ο Μαγγίνας και να λέει ότι ο κρατικός προϋπολογισμός χρηματοδοτεί τα ελλείμματα του ΙΚΑ, όταν είναι γνωστό ότι ο κρατικός προϋπολογισμός και έγδυσε το ΙΚΑ από τα αποθεματικά του και όσον αφορά την υποχρέωσή του για συμμετοχή στη χρηματοδότηση (στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης, που η ΝΔ θέσπισε με το νόμο Σιούφα), ουδέποτε πλήρωσε στο ακέραιο τις οφειλές του; Για ποια επιχορήγηση και ποια κάλυψη ελλειμμάτων μιλούν οι απατεώνες;

Αυτό το αμοιβαίο «δουλέμα» αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για την αντεργατική σκυταλοδρομία: άνοιξε το ζήτημα το ΠΑΣΟΚ το 1986-88, συνέχισε με αντιασφαλιστικούς νόμους η ΝΔ το 1990-92, διατήρησε τους νόμους το ΠΑΣΟΚ και ξανάνοιξε το θέμα το 2001, ενώ το 2002 νομοθέτησε, συνεχίζει τώρα η ΝΔ από εκεί που σταμάτησε το ΠΑΣΟΚ. Ιδού η γελοία επιχειρηματολογία που επιστράτευσε ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Μαγκριώτης για να υποστηρίξει τη συμμετοχή τους στη φαρσοκωμωδία της Βουλής μέχρι το τέλος: «Κύριε υπουργέ, είμαστε εδώ και συμμετέχουμε εδώ σε αυτόν τον διάλογο, παρότι είναι παράλληλοι μονόλογοι, για να μην σας επιτρέψουμε να χρησιμοποιήσετε ακόμη ένα επικοινωνιακό τέχνασμα, όπι η αξιωματική αντιπολίτευση δεν συμμετέχει στο διάλογο». Για να φονεί καλύτερα η γελοία στην επιχειρήματος, αρκεί να θυμίσουμε ότι σε ένα μείζονος κοινοβουλευτικής σημασίας θέμα, την αναθεώρηση του Συντάγματος, το ΠΑΣΟΚ έχει αποχωρήσει, αρνούμενο οποιοδήποτε διάλογο με την κυβέρνηση. Ενας άλλος Πασόκος, ο Ε. Κουτσερίδης, είπε το ίδιο πράγμα πιο χοντρά (φρέσκος είναι, θα μάθει σιγά-σιγά): «Το ΠΑΣΟΚ, με αίσθημα πολιτικής ευθύνης για το τεράστιο κοινωνικό θέμα της ασφάλισης των πολιτών (σ. δεν του είπειε κανείς ότι πρόκειται για την «κοινωνική ασφάλιση των εργαζόμενων»), παραμένει στο διάλογο. Παραμένει στο διάλογο, για να αξιολογήσει της ευαισθησίας της κυβέρ-

■ Ποιος είναι ο προβοκάτορας:

Είπε ο υπουργός Εργασίας Β. Μαγγίνας, απαντώντας στον κυβερνητικό βουλευτή Γ. Μανώλη, ο οποίος τον κάλεσε να τοποθετηθεί επί των όσων γράφουν οι εφημερίδες σχετικά με τις ρυθμίσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση στο Ασφαλιστικό: «Κύριε συνάδελφε, γράφονται πολλά. Η κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να μπει σ' αυτή τη λογική, να σπεύδει να διαψεύδει κάθε θέμα που δημοσιεύεται, κάθε τι που ο καθένας σκαρφίζεται, κάθε τι το οποίο κατάγεται από κύκλους υπαρκτούς. Όχι σήμερα, από 10ετίες, οι οποίοι δεν επιθυμούν την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος. Γεγούν που έχει αξία είναι τι λέγεται από επίσημα κυβερνητικά χειλή. Άλλοι μόνο από ευθύνη της κυβέρνησης θα πέσει βαρύς πάνω στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων;

Αυτά λέχθηκαν στη Βουλή, την Πέμπτη 15.11.07. Από τη Δευτέρα 20.11.07, ο Μαγγίνας άρχισε να συναντίεται με εκπροσώπους των δημοσιογράφων, των νομικών, των μηχανικών, των γιατρών. Στην πρώτη κιόλας συζήτηση, η οποία ήταν με εκπροσώπους της Ταμείου Επιστημόνων, τους «εκμιστηρεύθηκε» και τις κυβερνητικές θέσεις για παρεμβάσεις ακόμα και στις ρυθμίσεις του νόμου Σιούφα (αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων στους πρωτοασφαλισθέντες μεταξύ 1983 και 1992), για αυξήσεις στα όρια ηλικίας της «πρόωρης» συνταξιδότησης (35ετία χωρίς ορίο ηλικίας ή στα 58 κ.λπ.). Φυσικά, οι δημοσιογράφοι έκαναν τη δουλειά τους και τα έγραψαν όλα, επικαλούμενοι τη συζήτησή τους με τον υπουργό. Γι' αυτό δεν τους τα είπε; Επικαλέστηκε, μήπως, κάποιο off the record και δεν το άκουσαν ή το παραβίασαν; Αν είχε γίνει κάτι τέτοιο, από τη στιγμή που επικαλέστηκαν γραπτώς τον ίδιο, θα έβγαινε και θα διέψευδε τα πάντα. Τι έκανε, όμως; Χωρίς να διαψεύσει απολύτως τίποτα, έβγαλε μια ανακοίνωση «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Αναφέρομενος στη συζήτηση που είχε με τους γιατρούς (και όχι με τους δημοσιογράφους και τους νομικούς) «διαβεβαίωσε ότι η αναμόρφωση του Ασφαλιστικού Συστήματος θα είναι ήπια και χωρίς ρίζεις και ανατροπές».

Ποιος είναι, λοιπόν, ο προβοκάτορας; Ο κ. Μαγγίνας, που με τη μέθοδο των διαρροών (εκεί που πρέπει) δημιουργεί κλίμα και προετοιμάζει τους εργαζόμενους να δεχτούν σε κάνα δίμηνο τη νέα επίθεση.

τική-αντιασφαλιστική σύμπλευση των δυο μεγάλων κομμάτων εξουσίας. Άλλωστε, τα

■ Η αντιασφαλιστική επίθεση παίρνει σάρκα και οστά

Αύξηση ορίων ηλικίας - μείωση συντάξεων

«Η χρηματοδότηση του συστήματος εξασφαλίζεται μέσα από τη δεύτερη μέτρων που ανέφερα και βέβαια μέσα από τη σταθερά ανοδική πορεία της οικονομίας, χωρίς πρόσθετες εισφορές, χωρίς αύξηση των ορίων ηλικίας και χωρίς μείωση των συντάξεων.»

Κ. Καραμανλής, προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, 28.9.07

Δεν χρειάζεται να πάμε στις προεκλογικές εξαγγελίες της κυβέρνησης, ούτε στα ίσα επαναλάμβανον σαν χαλασμένα γραφικά φωναν αλήστησης Τσιπουρίδης και ο Μαργίνας που τον διαδέχτηκε. Μας αρκούν τα ίσα είπε ο Καραμανλής 12 μέρες μετά την πρόσφατη εκλογική του νίκη: όχι αύξηση ορίων ηλικίας, όχι μείωση συντάξεων.

Δυο μήνες από τότε, ο Μαργίνας επέλεξε τη μέθοδο του κοινού προβοκάτορα για να διαφρένει τις κυβερνητικές «σκέψεις», με στόχο τη δημιουργία κλίματος και την έναρξη ενός παζαριού που ως κατάλληλη του θα έχει την αφαίρεση όσο το δυνατόν περισσότερων ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Σε μια συνάντηση με τους συνδικαλιστές των δημοσιογραφικών ενώσεων, με αντικείμενο τη συγχώνευση του Ταμείου τους στο υπό προετοιμασία Ταμείο Ασφαλίσης Επιστημόνων (αλήθεια, από πότε έγιναν επιστήμονες οι δημοσιογράφοι;), τους «εκμυστη-

ρεύθηκε» και τα βασικά μέτρα που σκέφτεται να νομοθετήσει η κυβέρνηση:

– Κατάργηση της 35ετίας χωρίς άριο ηλικίας για τους προσληφθέντες πριν το 1983.

– 35ετία και 60ό έτος (αντί για το 58ο) για τους προσληφθέντες μεταξύ 1983 και 1992.

– Σύνταξη με 39 έτη δουλειάς (αντί για 37) χωρίς άριο ηλικίας.

– Βάση υπολογισμού του συντάξιμου μισθού η τελευταία 10ετία (αντί της 5ετίας που ισχύει σήμερα, ενώ πριν τους αντιασφαλιστικούς νόμους Σιούφα και Ρέππια ίσχυε η τελευταία 2ετία).

Επίσης, ο Μαργίνας ανακοίνωσε στους δημοσιογράφους ότι το Ταμείο τους θα συγχωνεύεται σε ενιαίο Ταμείο Επιστημόνων μ' αυτά των γιατρών, των μηχανικών και των νομικών και ότι το 10% των εσόδων τους και το 15% των αποθεματικών τους θα δεσμεύονται σε ειδικό λογαριασμό για τη στήριξη των Ταμείων που αντιμετωπίζουν οικονομικό πρόβλημα.

Τέλος, τους είπε ότι έχει δώσει εντολή στους τεχνοκράτες του υπουργείου για «ταχύτατη, εντός διμήνου, σύνταξη του νομοσχεδίου»,

ώστε αυτό να κατατεθεί στη Βουλή τον Ιανουάριο. Τους απέλησε δε, όπι θα τους «κλείσει σε ξενοδοχείο» για να ολοκληρώσουν τη δουλειά.

Όλα όσα «εκμυστηρεύθηκε» ο

συγχωνεύεις Ταμείων, ώστε να εξισορροπούνται πλεονάσματα και ελλείμματα και να δημιουργείται το έδαφος για νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές. Ο νόμος Ρέππια ξεκίνησε με τη συγχώνευση των Ταμείων των ΔΕΚΟ στο ΙΚΑ, ο νόμος Μαργίνα σκοπεύει να επεκτείνει τη συγχώνευση και στα ταμεία των ελευθεροεπαγγελματιών.

Η δημοσιογραφική συνεχίνια μπορεί, βέβαια, να εξασφαλίσει την εξαίρεσή της από κάθε αντιασφαλιστική ρύθμιση, όπως δυο φορές έως τώρα έχει καταφέρει στο παρελθόν. Αυτό είναι το τελευταίο που απασχολεί τους εργαζόμενους. Ουδέποτε αυτή η συνεχίνια ενδιαφέρθηκε για τους άλλους εργαζόμενους και πάντα ρύθμιζε μόνο τα δικά της. Πρέπει, όμως, απ' αφορμή τον τσαμπουκά που σε πρώτη φάση επιδεικνύεται προς τους δημοσιογράφους, να σκεφτούμε πώς θα συμπεριφερθεί η κυβέρνηση προς τους απλούς εργαζόμενους, που δεν αποτελούν στήριγμα της εξουσίας.

Γιατί, όμως, ο Μαργίνας να διοχετεύει τις προθέσεις της κυβέρνησης σε ανθρώπους που σήγουρα θα τις δημιουργήσουν; Για να δημιουργήσουν ταξική οργάνωση και δράση;

Μαργίνας στους δημοσιογράφους δεν μας εξέπληξε. Βρίσκονται στην κατεύθυνση που οφείλει να κινηθεί κάθε αντιασφαλιστική ανατροπή. Από τη μια, αύξηση ορίων ηλικίας εκεί που χωράει (όλες οι μορφές πρόωρης συνταξιοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των ΒΑΕ) και μείωση συντάξεων (ή 10ετία θα δώσει μια «γενναίων άθηση» δλων των συντάξεων προς τα κάτω και θ' ανοίξει το δρόμο για τη 15ετία και στο τέλος για το σύνολο του ασφαλιστικού βίου) και, από την άλλη,

Οχι στην τριμερή χρηματοδότηση

Από τα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν αιού κυβερνήσεις άρχισαν να πιέζουν για αντιασφαλιστικές ανατροπές, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία λανούρισε την πρόταση για τριμερή χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφαλίσης. Πρότεινε, μάλιστα, και συγκεκριμένα ποσοστά: 2/9 ο εργαζόμενος, 4/9 ο εργοδότης, 3/9 το κράτος.

Το 1992, ψηφίζοντας το νόμο Σιούφα με τις σαρωτικές ανατροπές, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δέχτηκε αυτό το αίτημα, με την αναλογία που πρότεινε η ΓΣΕΕ. Μόνο που το δέχτηκε μόνο για τους νεοεισερχόμενους στην ασφάλιση (από 1.1.1993). Ολα τα υπόλοιπα χρόνια, μολονότι οι νέοι ασφαλισμένοι ήταν μειοψηφία, το κράτος δεν πλήρωνε στο ακέραιο τις συγκεκριμένες υποχρεώσεις του, που απέρειν από το νόμο.

Το 2002, όταν πια τα χρήματα που έπρεπε να πληρώνει το κράτος είχαν γίνει κάμπισσα και χρόνο με το χρόνο θα αυξάνονταν, ήρθε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και άλλαξε τη μορφή συμμετοχής του κράτους. Αντί για 3/9 στις εισφορές, θα δίνουμε -έπιστον- 1% του ΑΕΠ το χρόνο. Το 1%, βέβαια, ουδέποτε έως τώρα ήταν 1%. Τα χρωστούμενα που μαζεύτηκαν θα πληρωθούν το 2008 όχι σε μετρητά, αλλά με ομόλογα μακρά διάρκεια (10ετή και άνω).

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έπρεπε κανονικά, για να είναι συνεπής με τη θέση της, να απαιτήσει από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ

να πληρώνει τα 3/9 των ασφαλιστικών εισφορών για όλους τους εργαζόμενους (και όχι μόνο για τους μετά την 1.1.1993). Αντ' αυτού, έκανε γοργάρα τη θέση της και συμφένυσε στο 1% του ΑΕΠ επησίως. Για να φανεί η απατεωνιά τους, συγκρίνουμε τα ποσά που θα έπρεπε να πληρώσει το κράτος με βάση την πρόταση ΓΣΕΕ (3/9) με αυτά που πλήρωσε με τη ρύθμιση Ρέππια (1% ΑΕΠ). Αναφερόμαστε στα έτη 2003, 2004 και 2005, που έχουμε δημοσιευμένους ισολογισμούς του ΙΚΑ.

XΡΟΝΙΑ	3/9	1% ΑΕΠ	ΔΙΑΦΟΡΑ
2003	2.555	1.373	-1.182 εκ.ευρώ
2004	2.767	1.450	-1.317
2005	2.915	1.611	-1.304

Για ποιο λόγο ύφασε τόσα λεφτά στο κράτος η ΓΣΕΕ, χωρίς καν να δοκιμάσει να τα διεκδικήσει; Γιατί κινείται και αυτή στην αστική διοικησιονομική λογική, με γνώμονα τα συμφέροντα του καπιταλισμού. Μόλις δε άλλαξε τη κυβέρνηση, η ΓΣΕΕ «ανακαλύψει ξαφνικά», ότι το 1% του ΑΕΠ, που είχε συμφωνήσει με τους Ρέππια-Χριστοδουλάκη, δεν επτάρκει και πρέπει να γίνει 2,4%. Δεν μιλάμε για ψηφοποσά, αλλά για υπερδιπλασιασμό, που τον «ανακαλύψαν» μέσα σε δύο χρόνια!

Να γιοτί λέμε ότι κάθε συζήτηση για τη χρηματοδότηση οδηγεί σε αυτοπαγίδευση των εργαζόμενων. Το μόνο ταξικό αίτημα είναι η κατάργηση της τριμερούς και η χρηματοδότηση μόνο από καπιταλιστές και κράτος.

Μοχλός πίεσης ή ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση;

Η διοργάνωση μιας συζήτησης για την απάντηση του εργατικού κινήματος στην αντιασφαλιστική επίθεση είναι εκ πρώτης όψεως κάτι το θετικό. Αυτό όμως μόνο εκ πρώτης όψεως. Γιατί για να «πιάσει τόπο» αυτή η συζήτηση, θα πρέπει να ικανοποιούνται τουλάχιστον δύο βασικοί όροι:

1. Η συζήτηση να καταλήγει σε ένα ταξικό «διάτα ταύτω», σε μια λογική που θα είναι στον αντίποδα της κυριαρχησης (με όλη την ποικιλομορφία που αυτή παρουσιάζεται), πέρα από τον «ρεαλισμό» της κυριαρχησης τάξης που έχει δηλητηριάσει το εργατικό κίνημα.

2. Η συζήτηση να ανοίγει δρόμους για να πλαισιωθεί από όσο το δυνατό πλατύτερα τμήματα των εργαζομένων και όχι μόνο την πρώτη μέρος σ' αυτή τη σύσκεψη (γύρω στα 24), γιατί δεν έχουμε πλήρη εικόνα. Θα επισημάνουμε, όμως, ότι ο όρος «πρωτοβάθμιο» δεν εξαγνίζει κανένα σωματείο, ιδιαίτερα αν ελέγχεται από συνδικαλιστικές παρατάξεις των κοινοβουλευτικών κομμάτων (ακόμα και αυτές που εμφανίζονται ως οι πιο «αριστερές» ή «ριζοσπαστικές»), όπως ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί γνωρίζουμε ότι ο συνδικαλισμός δεν έχει διαβρωθεί μόνο στις «ψηφηλές» βαθμίδες του, αλλά και στις πι

■ Τέλειωσαν οι μαθητικές καταλήψεις

Ανάσα ζωής στα νεκροταφεία ψυχών

Αθόρυβα όπως ξεκίνησαν σταμάτησαν την μία μετά την άλλη οι καταλήψεις των μαθητών. Δεν προέκυψε δυναμική, δεν συγκροτήθηκε κίνημα. Αυτό, όμως, δεν είναι προς θάνατον. Στο διάστημα των τεσσάρων βδομάδων που πάρα πολλά σχολεία βρέθηκαν υπό κατάληψη, οι μαθητές πήραν μερικές βαθιές ανάσες. Το γκρίζο τοπίο των σχολικών νεκροταφείων ζωντάνεψε και οι έγκλειστοι του μπόρεσαν να ζήσουν ένα διάλειμμα κανονικής ζωής.

Γιατί δεν βγήκε δυναμική (και) απ' αυτό το μαθητικό κίνημα; Γιατί δεν υπήρξε αίτημα ή αιτήματα αιχμής. Αν κοιτάξουμε τα μαθητικά κινήματα της μεταπολίτευσης, θα δούμε πως είχαν έκταση, ένταση, ορμή και διάρκεια μόνο τότε που προκλήθηκαν από συγκεκριμένο πρόβλημα και συσπειρώθηκαν γύρω από συγκεκριμένα αιτήματα. Το 1990-91 ήταν τα αυταρχικά-φασιστικά μέτρα του Κοντογιανόπουλου (point system κλπ.) που δημιούργησαν ένα τόσο πλατύ κίνημα. Το 1998 και το 1999 ήταν ο νόμος Αρσένη που οδήγησε σ' ένα κίνημα καταλήψεων που κράτησε μήνες, με πολύμορφες ειδηλώσεις και εκτός σχολείων.

Καταλήψεις είχαμε και άλλες χρονιές. Ομως αυτές δεν είχαν την εκρηκτική ανάπτυξη αυτών που προαναφέρθηκαν, γιατί δεν προκλήθηκαν από κάποια κατά μέ-

τωπο επίθεση της κυβέρνησης. Ήταν περισσότερο μια ενστικτώδης αντίδραση των μαθητών, μια προσπάθεια να ξεφύγουν από το «κυπρούκωμα» που τους προκαλεί αυτό που βιώνουν καθημερινά. Οχι μόνο στο σχολείο, αλλά και έξω απ' αυτό. Είναι αυτό που λέμε «πρώτα αποφασίζουμε καταλήψη και μετά βάζουμε τα αιτήματα». Γι' αυτό και οι καταλήψεις ξεκίνησαν ανοργάνωτα, σε σχολεία που απέχουν μεταξύ τους εκατοντάδες χιλιόμετρα, με αιτήματα που τις περισσότερες φορές αφορούσαν ένα συγκεκριμένο σχολείο.

Το γεγονός ότι γρήγορα εξαπλώθηκαν και γενικεύτηκαν δείχνει ότι οι πραγματικοί λόγοι ήταν βαθύτεροι από τις ελλείψεις καθηγητών και βιβλίων και τα προβλήματα στην κτιριακή υποδομή. Είχαν να κάνουν με την πραγματικότητα που βιώνουν οι έφηβοι των σχολείων. Μια πραγματικότητα που όλοι την παραδέχονται, όταν όμως φτάνουν στον τρόπο αντίδρασης των μαθητών αρχίζουν τα δύσκολα.

Μια μειοψηφία μόνο δέχεται πως η αντίδραση αυτή των μαθητών δείχνει υγεία. Η πλειοψηφία υποκύπτει στα συντηρητικά ανακαλαστικά, υποτάσσεται στα δόγματα της κυριαρχησης ιδεολογίας και σύρεται πίσω από την κρατική προπαγάνδα, η οποία σερβίρεται σε πολλές

εκδοχές (χοντροκομμένες και ραφινάτες). Οι νέοι βαφτίζονται «παρασυρμένοι», «τεμπληδεσ», «χαβαλετζήδες» και τόσα άλλα ων ουκ έστι αριθμός. Πίσω απ' όλ' αυτά, όμως, ένα πρόγραμμα κρύβεται. Δεν αναγνωρίζεται στους νέους το δικαίωμα της αμφισβήτησης, της ανυπακοής, της αντίστασης. Το δικαίωμα να σπάσουν, έστω και για λίγο τα δεσμά μιας «κανονικότητας» που τους σκοτώνει καθημερινά, να καταργήσουν -έστω και στα στενά όρια ενός σχολείου- το νόμο και την τάξη που επιβάλλεται από τα πάνω, να ξεφύγουν από τα δεσμά του ατομοκεντρισμού και του απάνθρωπου ανταγωνισμού και να ανηγεύσουν νέους τρόπους ζωής, συλλογικές μορφές έκφρασης, ανταλλαγή εμπειριών, χαρές της ζωής που στερούνται.

Η διατάραξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας ποσώς ενδιαφέρει το αστικό κράτος. Εκείνο που το ενδιαφέρει είναι η διασάλευση της τάξης, η αμφισβήτηση της αυθεντίας του, η κατάλυση των αρχών στο χώρο του σχολείου. Αυτές οι περιορισμένες νηστίδες ελευθερίας, που γεννιούνται με τις καταλήψεις, είναι εχθροί της αστικής τάξης, γιατί προσφέρουν διαπισταγώγηση αντίθετη απ' αυτή της υποταγής στην κρατική έξουσία και τις διάφορες εκφράσεις της. Περιμένουμε, λοιπόν, τον επόμενο γύρο.

Απεργία στις δομές αποασυλοποίησης

Ηπρώτη 24ωρη απεργία εργαζομένων στις δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης του προγράμματος «Ψυχαργάνω» είναι γεγονός. Πραγματοποίηθηκε την προηγούμενη Τρίτη, ύστερα από κοινό κάλεσμα τεσσάρων σωματείων, και περιλάμβανε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Υγείας. Η συμμετοχή του κόσμου στη συγκέντρωση πλησίασε τους διακόσιους ανθρώπους ανάμεσα στους οποίους και ίδιοκτήτες δομών αποσυλοποίησης! Αφεντικά και εργαζόμενοι παρέα και στη συνάντηση που πραγματοποίηθηκε με την ηγεσία του υπουργείου. Το αποτέλεσμα ήταν η δήλωση Αβραμόπουλου για την εξασφάλιση όλων 10 εκατ. ευρώ (6,5 εκατ. για το 2005 και το 2006 και 3,5 για το 2007), όπως και την εγγραφή στον προϋπολογισμό του 2008 κονδύλιον ύψους 38 εκατ. ευρώ. Το έλειψαμα όμως μόνο για το 2007 πλησιάζει τα 20 εκατ. ευρώ ενώ και οι ανάγκες για το 2008 υπολογίζονται γύρω στα 70 εκατ. ευρώ.

Για πάνω από δύο χρόνια, περίπου 2.500 εργαζόμενοι αγωνιούν και δε γνωρίζουν πότε και αν θα καταβληθούν τα δεδουλευμένα τους. Σε δομή αποσυλοποίησης στην Πάτρα οι εργαζόμενοι έμειναν 7 μήνες απλήρωτοι! Τα ψήφουλα που διατυπώνονται στο υπουργόπουλος και οι διαβεβαιώσεις του υφυ-

πουργού Κωνσταντόπουλου και της γενικής γραμματέα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Τροχάνη, έχουν γίνει ανιαρές ψευτιές μέχρι σήμερα σ' αυτά των εργαζόμενων. Γι' αυτό και ήταν κοινή σε όλους η αίσθηση της απογοήτευσης τόσο από τη μικρή συμμετοχή εργαζόμενων όσο και από την επαναλαμβανόμενη κοροϊδία που υφίσταται ο κλάδος. Εργαζόμενοι που μετείχαν στη συνάντηση μίλησαν για προκλητική συμπεριφορά του υφυπουργού Κωνσταντόπουλου. Οι εργαζόμενοι ζητούσαν να αναλάβει τις ευθύνες του και αυτός απάντησε: «Δεν υπογράφετε σε μένα και πάλι καλά να λέτε που είχαμε το φιλότιμο και φροντίσαμε να βρεθούν και αυτά τα χρήματα».

Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Καθυστερήσεις μηνών στους μισθούς, τρομοκρατικές απολύσεις, αθήσεις σε παραίτηση, περικοπές δαπανών για θεραπευτικές δραστηριότητες με τους ενοίκους των δομών, συγχώνευση μονάδων, υποψίες για οικονομικές απασθανίσεις των εργοδοτών σε ό,τι αφορά τις συντάξεις των αισθενών, είναι μόνο μερικά σπηλιότυπα από το καθημερινό έκτακτο καθεστώς που βιώνουν οι εργαζόμενοι και οι ένοικοι των δομών ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Γι' αυτό και η κήρυξη της πρώτης παρασυλοποίησης στην Λέρο πήρε σήμερα τα λοισθιά.

Το πρόγραμμα «Ψυχαργάνω», που σήμερα ψυχορρογεί, είναι η κερκόπορτα για την πιο σκληρή μορφή ιδιωτικοποίησης και εμπορεματοποίησης της ψυχικής υγείας. Πληθσάνουν ολοένα οι φωνές που θυμίζουν το φαινόμενο στην Αμερική επί Régen, τότε που οι ψυχικά αισθενείς κατέληξαν κατά χιλιάδες να

κοιμούνται άστεγοι και ξεχασμένοι στα ποικιλά και τις γένους. Ποιος μπορεί να αποκλείσει στην Ελλάδα ένα τέτοιο ενδεχόμενο, αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική από τη μεριά του κράτους; Ποιος μπορεί να αποκλείσει σε μερικά χρόνια οι δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης να καταλήξουν δομές φιλοξενίας μόνο των ψυχικά ασθενών που έχουν χρήματα να πληρώσουν;

Η ψυχιατρική μεταρρύθμιση δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους και τους ενοίκους των οικοτροφείων, των ζενώνων και των διαμερισμάτων. Χρειάζεται πρωτίστως να αναπτυχθεί ένα κίνημα αντίστασης τόσο στις δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης όσο και στα ψυχιατρεία. Ενα κίνημα που πρέπει να αγκαλιαστεί από προσδετικές δυνάμεις και θα έχει ως αιχμή των αιτημάτων του την προάσπιση της δημόσιας και δωρεάν ψυχικής υγείας καθώς και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών που έχουν χρήματα να πληρώσουν;

Η ψυχιατρική μεταρρύθμιση δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους και τους ενοίκους των οικοτροφείων, των ζενώνων και των διαμερισμάτων. Χρειάζεται πρωτίστως να αναπτυχθεί ένα κίνημα αντίστασης τόσο στις δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης όσο και στα ψυχιατρεία. Ενάντια στα λευκά κελιά που ετοιμάζουν στα ψυχιατρεία (αποκάλυψη στα «Νέα» την προηγούμενη Τετάρτη), ενάντια στον εγκλεισμό, την απομόνωση και την καθηλώση, ενάντια στην καταιγίδα των ψυχοφαρμάκων. Ο αγώνας άργησε να ξεκινήσει αλλά πρέπει να απλωθεί και να συνεχίσει.

Χ.Π.

Διαπιστευτήρια

Τα διαπιστευτήριά του έδωσε στους αρμόδιους εκπροσώπους των αρεντικών της ΕΕ, επιτρόπους για θέματα Εκπαίδευσης και Πολιτισμού, ο υπουργός Παιδείας Ε. Στυλιανίδης. Τους έδωσε πλήρη αναφορά για το πώς προχωράει η «μεταρρύθμιση» στην Ελλάδα και τους ανακοίνωσε ότι «τα περισσότερα σημεία της Μπολόνια τα έχουμε εναρμονίσει στην εσωτερική μας νομοθεσία, στο θεσμικό μας πλαίσιο». Ο Στυλιανίδης ανέφερε ότι «η μεταρρύθμιση έχει αρχίσει να εφαρμόζεται σε πολλά σημεία του νόμου πλαισίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη αντίστοιχη πρωτοβουλία και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια».

Προφανώς, ο υπουργ

Δυσοίωνο το μέλλον για τους πυρόπληκτους

Φιέστα οργάνωσε η κυβέρνηση για να παρουσιάσει τη «Μελέτη Αποκατάστασης και Ανάπτυξης του Αγροτικού Τομέα των Δασών και της Προστασίας του Περιβάλλοντος στις πυρόπληκτες περιοχές», που εκπόνησαν πανεπιστημιακοί της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και στελέχη του ΕΘΙΑΓΕ. Δύο υπουργοί (Θ. Ρουσόπουλος και Α. Κοντός) ανέλαβαν να εκθείσουν το πόνημα, με σκοπό να καταδείξουν το μεγάλο κυβερνητικό ενδιαφέρον και τη σταθερή κυβερνητική θέληση να κάνει πράξη αυτά που δεσμεύτηκε για τις πυρόπληκτες περιοχές. Με μια όμως προσεκτική ανάγνωση της περιληψης της μελέτης των 160 καθηγητάδων, ακόμη και άνθρωποι φιλικά προσκέμνοι στην κυβέρνηση, που γνωρίζουν πως φτιάχνουν τις μελέτες οι πανεπιστημιακοί, πείστηκαν ότι δεν πρόκειται για τίποτα περισσότερο από μια έκθεση ιδεών.

Επικοινωνήσαμε με υπηρεσιακούς παράγοντες του ΕΛΓΑ και του υπουργείου Γεωργίας, τόσο στο κέντρο όσο και στην περιφέρεια, για να μάθουμε τι στοιχεία έδωσαν στους καθηγητά-

δες. Το κάναμε επειδή γνωρίζουμε την τακτική τους να μάζεύουν στοιχεία από τις υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας κάθε φορά που με το αζημίωτο αναλαμβάνουν να συντάξουν μελέτες. Επίσης, μας προκάλεσε εντύπωση η δήλωση των υπουργών, ότι οι καθηγητές δεν αιμείφθηκαν, όταν ανακοινώθηκε ότι από το ίδρυμα Λάτση και τη Eurobank δόθηκαν 600 χιλιάδες ευρώ ως «δωρεά». Από την έρευνα που κάναμε πληροφορηθήκαμε ότι για παράδειγμα από τον ΕΛΓΑ πήραν το πρόγραμμα για τις πυρόπληκτες περιοχές. Πρόκειται για το πρόγραμμα που στάλθηκε στην Κομισιόν, με το οποίο ζητείται να εγκριθεί κονδύλι 350 εκατ. ευρώ, που θα δοθεί από τον ΕΛΓΑ με μηδενική συμμετοχή του κοινοτικού προϋπολογισμού. Στον προϋπολογισμό, όμως, που συνοδεύει την περιβόητη αυτή μελέτη, η δαπάνη για την αποκατάσταση του φυτικού και ζωικού κεφαλαίου υποεκτιμάται στα 277,6 εκατ. ευρώ. Η υποεκτίμηση αυτή είναι αυθαίρετη, εξυπηρετεί τη δημοσιονομική στρατηγική της κυβέρνησης της ΝΔ και μας δίνει το δικαίωμα να

ισχυριστούμε ότι αυτή δεν είναι η μοναδική υποεκτίμηση. Οτι το τελικό κόστος θα είναι μικρότερο και ένα πολύ μικρό μέρος του θα καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επειδή δεν είμαστε πρωτάρηδες στην ανάγνωση ανάλογων μελετών, που έχουν βασικά προπαγανδιστικό χαρακτήρα, καταφύγαμε στον τακτικό προϋπολογισμό και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) για να δούμε τι ποσά δεσμεύτηκαν για τις πυρόπληκτες περιοχές. Από τον τακτικό προϋπολογισμό του υπουργείου Γεωργίας διαπιστώνουμε ότι για προστασία υδατικών πόρων και για αποκατάσταση δασών στις πυρόπληκτες περιοχές, που σύμφωνα με τον προϋπολογισμό της μελέτης θα απαιτηθούν 193 εκατ. ευρώ, δεν έχει εγγραφεί στον κρατικό προϋπολογισμό ούτε ένα ευρώ για το 2008! Έχει αυξηθεί μόνο κατά 10 εκατ. ευρώ το ποσό για προστασία και ανάπτυξη των δασών για όλη την Ελλάδα.

Οπως προαναφέραμε, οι καθηγητές υποεκτίμησαν τις δαπάνες ΠΣΕΑ

από 350 σε 277,6 εκατ. ευρώ. Στον προϋπολογισμό, όμως, δεν έχει εγγραφεί ούτε ένα ευρώ για αποζημιώσεις ΠΣΕΑ. Με τι λεφτά θα αποζημιώσει ο ΕΛΓΑ τους πυρόπληκτους αγρότες; Θα υποχρεωθεί να δανειστεί πάλι από την Αγροτική Τράπεζα.

Στο ΠΔΕ οι επενδύσεις για το υπουργείο Γεωργίας είναι μειωμένες κατά 92 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2007. Ακόμη, οι επενδύσεις για τη γεωργία, δάση-αλιεία και εγγειοβελτιωτικά είναι μειωμένες κατά 96,3 και 2,7 εκατ. ευρώ αντίστοιχα. Ο Κ. Κιλτίδης είχε υποσχεθεί, ότι θα εκταμιεύσει από το Φορέα του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (ΚΤΓΚΔ) 10 εκατ. ευρώ. Απ' αυτά δαπανήθηκαν τα 2,5 επί Μπασιάκου, όμως άγνωστο που. Αυτά τα 2,5 εκατ. ευρώ από πού θα τα βρει ο κ. Κιλτίδης; Κι ακόμη, πότε θα τα δώσει;

Ας δούμε και τους προϋπολογισμούς των Περιφερειών. Για τις Υπηρεσίες των Δασών και των Δασαρχείων καθώς και της Γεωργίας οι πιστώσεις είναι μειωμένες κατά 28,22 και 0,6 εκατ.

Είναι δυσοίωνο, λοιπόν, το μέλλον για τις πυρόπληκτες περιοχές και τους πυρόπληκτους αγρότες. Είναι, δεν ξέρουμε αν θα κοπούν πιστώσεις και ποιο θα είναι το ύψος τους, για να δοθούν στις πυρόπληκτες περιοχές. Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι όποιες πιστώσεις δοθούν για τις πυρόπληκτες περιοχές θα είναι σε βάρος της ανάπτυξης και προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων άλλων περιοχών.

Είναι δυσοίωνο, λοιπόν, το μέλλον για τις πυρόπληκτες περιοχές και τους πυρόπληκτους αγρότες.

Νυστέρι της Κομισιόν στις επιδοτήσεις

Στην 11σελίδη ανακοίνωση που δημοσιοποίησε στις 20 Νοέμβρη η Κομισιόν εισηγείται τον λεγόμενο διαγνωστικό ελεγχό της ΚΑΠ, πριν καλά-καλά κλείσουν δύο χρόνια από την έναρξη λειτουργίας της. Για να χρυσώσει το χάπτι μίλαίει για διαγνωστικό ελεγχό, ενώ χρησιμοποιεί νυστέρι για να κόψει τις κοινοτικές ενισχύσεις.

Με την ισχύουσα ΚΑΠ, η ενιαία ενίσχυση-προνοιακού χαρακτήρα που παίρνουν οι αγρότες υπολογίζεται με βάση αυτή που εισέπρατταν την περίοδο 2000-2002. Τώρα, η Κομισιόν εισηγείται να καταργήσει αυτή η ιστορική βάση υπολογισμού της ενίσχυσης, γιατί με την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ μειώθηκαν δραστικά τόσο η καλλιεργούμενη έκταση όσο και ο όγκος παραγωγής σε αρκετά προϊόντα.

Για το σχόλιο μας αυτό βασιστήκαμε σε ένα δελτίο Τύπου της Αντιπροσωπείας στις Βρυξέλλες και όχι στην Ανακοίνωση της Κομισιόν και έτσι δεν γνωρίζουμε την πρότασή της για το νέο τρόπο υπολογισμού της ενιαίας ενίσχυσης. Εκτιμούμε, ότι στο νομικό κείμενο που θα παρουσιάσει την άνοιξη του 2008 θα προτείνει τον υπολογισμό ανά περιφέρεια και με βάση τα δεδομένα της περιόδου 2006-2007. Θα το κάνει αυτό για να μειώσει δρα-

στικά τις κοινοτικές επιδοτήσεις τις αποσυνδεδεμένες από την παραγωγή. Αντιλαμβάνεστε τι θα πάρουν οι καπνοπαραγωγοί, που η επιδότησή τους αποδεσμεύτηκε κατά 100% από την παραγωγή, ενώ μειώθηκαν δραστικά όχι μόνο η καλλιεργούμενη έκταση αλλά και οι καπνοπαραγωγοί. Πιθανόν εδώ οι Κομισάριοι να εισηγηθούν τημηματική εφαρμογή της μείωσης των επιδοτήσεων.

Προκειμένου να δικαιολογήσουν τη νέα αυτή ρύθμιση, οι Κομισάριοι θα επικαλεστούν τους ευρωπαίους φορολογούμενους. Θα πουν, ότι δεν θα ανέχονται τη συνέχιση της καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων με βάση τα δεδομένα της περιόδου 2000-2002, τη στιγμή που μεταγενέστερα μειώθηκαν οι αγρότες που καλλιεργούν, η καλλιεργούμενη έκταση και ο όγκος της παραγωγής αγροτικών προϊόντων.

Επαληθεύεται έτσι για μια ακόμη φορά η θέση μας, ότι οι Κομισάριοι έχουν μόνιμα το κομπιουστεράκι στο χέρι και ανά μικρά χρονικά διαστήματα κάνουν υπολογισμούς και αποφασίνονται ότι πρέπει να μειωθούν οι κοινοτικές επιδοτήσεις που λαμβάνουν οι αγρότες, γιατί δήθεν επιβαρύνεται δυσβάστακτα ο κοινοτικός προϋπολογισμός. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι η Κομισιόν και οι κυβερνησίες των κρατών-μελών της ΕΕ είναι συνειδητοί φεύγετες. Διαβεβαίωναν τους αγρότες ότι είναι εγγυημένο το εισόδημά τους μέχρι το 2013, ενώ γνωρίζαν ότι θα γίνει μέσα στο 2009 ενδιάμεση αναθεώρηση και ότι θα μειωθούν δραστικά οι κοινοτικές επιδοτήσεις.

Στις 6 Ιούνη του 2005 ο Ε.

Μπασιάκος, ως υπουργός Γεωργίας δηλώνει αρμοδιότητα για το χαρακτήρα της οριοθέτησης των δασών και δασικών εκτάσεων για την υλοποίησή της οποίας η εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ προκήρυξε διογωνισμούς το Μάιο του 2007. Απαντώντας στον πρόεδρο και στον διευθύνοντα σύμβουλο της εξηγούσε για ποιο λόγο η οριοθέτηση δεν είναι επιστημονική μέθοδος, γιατί το υλικό της δεν αποτελεί δασικούς χάρτες και γιατί δε μπορεί να αποτελέσει οξιόπιστη βάση για τη σύνταξη των δασικών χαρτών. Τους δηλώνε, τέλος, ότι η Διεύθυνση Δασικών Χαρτών του υπουργείου Γεωργίας δεν προκειται να χρησιμοποιήσει την οριοθέτηση για την επικόνιση των δασικών χαρτών, αλλά θα δεκινήσει από την αρχή.

Δυο χρόνια μετά και συγκεκριμένα στις 21 Ιούνη του 2007, απαντώντας στους βουλευτές του ΣΥΝ Α. Ξεροτύρη και Φ. Κουβέλη, δηλώνει αναρμοδιότητα για την οριοθέτηση και τους παρέπεμπτες στον Γ. Σουφλιά. Ο Ε. Μπασιάκος έδωσε αυτή την απάντηση κατ' απαίτηση του Γ. Σουφλιά, ανοίγοντάς το δρόμο για να πλασάρει την οριοθέτηση ως δασικούς χάρτες.

Ερχεται τώρα ο υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης και με απάντηση που έδωσε την περασμένη Πέμπτη στον ερωτώντα βουλευτή Σ. Χαλβατζή νομιμοποιεί πλήρως τον Γ. Σουφλιά.

■ Οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Na καλωσορίσουμε κι εμείς με τη σειρά μας των άσχημα κηλιδωμένου (speck – hard) Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων -μη φοβάστε καλέ- και να περάσουμε στην άκυρη και άκαρη ενημέρωση, κατ' αντίδιαστολήν με την έγκυρη και έγκαιρη όλων των άλλων (τόσο πολύ τους άρεσε πια αυτή η παραφθορά). Για τα ΜΜΕ (Masturbation Media Emissary) μιλάω.

Προσπαθούμε λοιπόν ν' ανεβάσουμε το πρεστίζ (press tease, δηλαδή δια τύπου πείραγμα), αλλά συχνά μας τη δίνει. Και ξανωράμε: Τώρα που μαζεύονται και υπογραφές, τι θα γίνει με τον Σάββα ρεεες;

Ο φόβος ζώνει, α, να, τα Ζωνιανά, ζώνη κατοχής στην περίφανη –στ' αφτιά– κι αδούλωτη χώρα. Ερχονται μέρες προϋπολογισμού, προϋπολογισμένες, την ώρα που η ΓΣΕΕ ζητάει δέκα τα εκατό, για να πάρουμε τελικά –όπως πάντα– τρία (τα εκατό ή μη). Εκτός από την καραμέλα των «δεματικών και οικονομικών αιτημάτων», δεν βλέπω να κυκλοφορεί καμιά σε νέα, επαναστατική γεύση. Ξέρω, δεν είναι ώριμες οι συνθήκες...

Έβο – Πυρκαλ Μοράλες, τον δυμητήρια συνειρμικά (που να εξηγήν τώρα, δα με πάρετε για τρελή). Πολύ μου άρεσε το «one solution: revolution», αυτό το trendy και γυάλιο συνδηματάκι που φώναζαν μερικοί ορκισμένοι φονταμενταλιστές μαχητές στην πορεία του Πολυτεχνείου, στη συμβασιλεύουσα. Βέβαια, όταν έπεσαν κάτι ψηλές στα ΕΛΤΑ, τάχυναν τον βηματισμό μη γίνει καμιά στραβή και δακρύσουν τα ματάκια τους. Οχι τίποτε άλλο, αλλά δα ξεβάψει η μάσκαρα, το ρουζ και το λιπ κλωσσά(α). Ασε που έπρεπε να τρέξουν να προλάβουν την επανάσταση, που φυσικά δεν μπορεί να ξεκινήσει από μια οδό που λέγεται εδνικής αμύνης. Και μιας και το δυμήθηκα: Τα παλιόπαιδα που γέμισαν τσόφλια από σπόρια την Τσιμισκή όταν έπιασε η βροχή, να πάνε να τα μαζέψουν. Δεν είναι δούλος σας ο μπουρτζόβλαχος, άντε μπράβο.

Χάδηκε κι αυτή η ευκαιρία ν' αρδωθεί αντιεξουσιαστικός κι αντικρατικός λόγος στη θουλή. Ζητήθηκε από την Δαμανάκη –αυτή ντε που αγωνίστηκε για τη λαοκρατία, την τιμωρία της χούντας, έξω το ΝΑΤΟ κλπ– να πει διο λόγια για το Πολυτεχνείο, αλλά αρνήθηκε. Θα δυμήθηκε το προηγούμενο σκαλοπάτι της καριέρας της, όπου εδώ κι εννιά δεκαετίες επιμένουν ότι δεν έχουν αριμάσει οι συνθήκες. Ιωσής πάλι να δυμήθηκε την Πανσπουδαστική Νο 8 που ούτε κι αυτή έχει αριμάσει εδώ και 34 χρόνια (του χρόνου κλείνει 35ετία, αλλά με την αύξηση των ορίων και των οργίων, δε βλέπω φως). Τέλος, μπορεί να δυμήθηκε τα «αδέρφια μας καραβανάδες» για τα οποία τόσα έκανε το νυν κόμμα της (ηριν πάσι), αλλά και το πρώην (μόλις έφυγε).

Και τι λέτε να κάνουμε με τα Ζωνιανά και την Κρήτη εν γένει, μτι Αλαβένιος; Γιατί δεν αντελήθην καλώς τις προδέσεις (και τους συνδέσμους) σας.

Οσοι σύντροφοι δεν έχουν χρόνο να οργανώσουν τυχόν αρχεία που έχουν, να δοκιμάσουν να τα διαβάζουν τηλεφωνικά. Παιδία, δια πάθετε πλάκα! Φοβερή δουλειά, ταξινομημένη, χωρίς κούραση και οι δημισιες δαπάνες σας να πιάνουν τόπο! Βγάζει κάτι άσχημα σκρατς στο αφτί, πιθανόν από απειρία των χοιριστών (τι λεξικό ρε);, αλλά γίνεται δουλειά.

Όλο γιορτές είναι αυτή η τοπική εαυτοδιοίκηση. Τη μια συνέδρια στα καμένα, την άλλη έκδεση στα χαμένα (polis ή police, κάπως έτσι λέγεται), μετά Καποδίστριας 2, πρέπει να περιμένουν πολλά λεφτά από το ΕΣΠΑ! Εσπάστηκα. Βέβαια ο καθηγητής Προκόπης τους ετοιμάζει το χάρτη του δημαρχού και δα 'χουμε γέλια, διότι το χρήμα δεν πρέπει να πολυθγάνει από τα όρια του κέντρου, γιατί χάνεται και δεν ξαναγυρίζει.

Μπορεί η αγάπη του Φεντερίκο Γκαρδία Λόρκα να λουζόταν στον Γκουανταλικίδη, όμως οι μύσες λουζόταν και στον Ασωπό κι έτσι εξηγούνται πολλά.

Πήγε ο Παπαχρήστος (ο γνωστός) στην Ξάνθη –όπου είχε «καλοπεράσει» το '73, λίγο πριν το Πολυτεχνείο, με ξύλο και φυλακή– την υπερσυντηρητική πόλη όπου άπαντα είναι γαλάζια, υποταγμένα κι ακίντη και άρχισε το μπινελίκωμα για τους αγώνες που δεν δίνονται, για τους συμβιβασμένους, τη δικτατορία της ανάγκης κι άλλα τέτοια όμορφα. Πού φωνάζεις ρε Παπαχρήστοσσο; Να σου δυμίσω την μαντινάδα: "το βράδυ κλείνει η αγορά και τα μπαράκια ανοίγουν, κράτα τους καταναλωτές μην τύχει και ξεφύγουν".

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

ΥΓ: Ο δικός μας Χριστόδουλος είναι κόκκινος και καλύτερος από τον δικό σας, τον μαύρο

Στο νοσοκομείο ο Χρ. Ξηρός

Σαπτό το Γενικό Κρατικό Νίκαιας βρίσκεται ο Χριστόδουλος Σάββατο ο Χριστόδουλος Ξηρός. Εφρίξαν οι γιατροί μπροστά στην εικόνα που αντίκρισαν και έκοψαν το βήχα των ανθρωποφυλάκων, που ήθελαν να τον γυρίσουν άρον-άρον στη φυλακή.

Το νέο επεισόδιο στην περιπέτεια της υγείας του πολιτικού κρατούμενου συνέβη στο επισκεπτήριο εκείνης της μέρας. Συζητώντας με συγγενείς του μαζί με τ' αδέρφια του Σάββα και Βασιλή, ο Χριστόδουλος αισθάνθηκε αδιαθεσία. Σηκώθηκε να φύγει, αλλά δεν πρόλαβε να φτάσει στο κελί του. Κατέρρευσε στο διάδρομο. Συγκρατούμενοί του έσπευσαν και τον κουβάλησαν, ενώ έβαλαν τις φωνές στους φύλακες για μια αικόμη φορά. Δεν είναι δυνατόν ένας ανθρωπός να ταλαιπωρείται τόσους μήνες, να μην ξέρει τι έχει κι αυτοί να τον κοροϊδεύουν.

Στο κατ' ευφημισμόν νοσοκομείο των φυλακών, όπου τον μετέφεραν, διεξήχθη ο καθιερωμένος τραγέλαφος που τη συγκεκριμένη μέρα πήρε άλλα χαρακτηριστικά. Ο υπεύθυνος γιατρός αφνίστων να τον στελει σε πραγματικό νοσοκομείο, επειδή –άκουσον, άκουσον! – ήταν... 17 Νοέμβρη! Ενας άντρας σχεδόν δυο μέτρα πέρτει κάτω σαν κοτόπουλο, οι συγκρατούμενοί του αναφέρουν ότι μπορεί να έρθουν σε οποιαδήποτε επαφή μαζί του, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες του. Την Τετάρτη, σκλήρυναν ακόμα περισσότερο τη στάση τους απαγορεύοντας στο Χριστόδουλο ακόμα και τη χρήση του τηλεφώνου! Ο σκοπός τους είναι φανερός. Να τον εξωθήσουν στα άκρα, για να ζητήσει την επιστροφή του στη φυλακή, χωρίς οι γιατροί να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν το (εκ των πραγμάτων σοβαρό) πρόβλημα της υγείας του.

όμως οι γιατροί είδαν τα χέρια του Χριστόδουλου γεμάτα εξανθήματα έπαθαν πλάκα. Οι ανθρωποφυλάκες πίεζαν να τον γυρίσουν στη φυλακή, όμως οι γιατροί δεν υπέγραψαν με τίτοτα και του έκαναν εισαγωγή στο νοσοκομείο. Μολονότι αυτό πρέπει να θεωρείται αυτονόητο για κάθε γιατρό που σέβεται την επιστήμη του, οφείλουμε να εξάρουμε τη θαρραλέα στάση τους, γιατί τα τελευταία χρόνια έχουν δει πολλά τα μάτια μας.

Το πολύμορφο ερύθημα που παρουσιάζει ο Χριστόδουλος είναι μέχρι στιγμής άγνωστης αιτιολογίας. Πρέπει να το φάνταση από πολλές πλευρές, όμως η έξαρση των φαινομένων δεν το επιτρέπει ακόμα. Προς το παρόν αντιμετωπίζουν τα συμπτώματα, για να μπορέσουν στη συνέχεια να ερευνήσουν τα αίτια. Για τον πολιτικό κρατούμενο, όμως, ο θάλαμος κρατούμενων του νοσοκομείου μετατράπηκε σε απομόνωση χειρότερη και από την ειδική πτέρυγα του Κορυδαλλού. Στους συγγενείς του (πρώτου βαθμού), που τον επισκέφτηκαν την Τρίτη, μέρα που τον βλέπουν κανονικά στο επισκεπτήριο της φυλακής, απαγορεύτηκε να έρθουν σε οποιαδήποτε επαφή μαζί του, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες του. Την Τετάρτη, σκλήρυναν ακόμα περισσότερο τη στάση τους απαγορεύοντας στο Χριστόδουλο ακόμα και τη χρήση του τηλεφώνου! Ο σκοπός τους είναι φανερός. Να τον εξωθήσουν στα άκρα, για να ζητήσει την επιστροφή του στη φυλακή, χωρίς οι γιατροί να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν το (εκ των πραγμάτων σοβαρό) πρόβλημα της υγείας του.

■ Νότια Αφρική: Διπλασιάστηκε η φτώχεια

Ο αριθμός των κατοίκων της Νότιας Αφρικής που ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα υπερδιπλασιάστηκε στη δεκαετία που ακολούθησε την πτώση του απαρτχάντ. Σύμφωνα με έρευνα του Νοτιοαφρικανικού Ινστιτούτου Φυλετικών Σχέσεων, οι άνθρωποι που ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα αυξήθηκαν από 1,9 εκατομμύρια το 1996 σε 4,2 το 2005. Η αύξηση της φτώχειας αποδίδεται στη διάδοση του ιού του AIDS και στην ανεργία, η οποία, όπως επισημαίνεται από την έρευνα, παρά την οικονομική ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων παραμένει σταθερά γύρω στο 26%. Ενα άλλο ιδιαίτερα ενδιαφέρον στοιχείο που καταγράφηκε από την έρευνα είναι η αύξηση της κοινωνικής ανισότητας ανάμεσα στο μαύρο πληθυσμό, που σημαίνει ότι στη δεκαετία διακυβέρνησης της Νότιας Αφρικής από το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο, που εκλέγεται και υποτίθεται ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα της μαύρης πλειοψηφίας του πληθυσμού, όχι μόνο δε βελτιώθηκε η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της μαύρης φτωχολογίας, αλλά έγινε πιο σαφής ο ταξικός διαχωρισμός στις γραμμές του μαύρου πληθυσμού. Με όλα λόγια, με την πτώση του απαρτχάντ έγινε απλά μια αναδιανομή της εξουσίας και ενισχύθηκε ο οικονομικός και πολιτικός ρόλος της μαύρης αστικής τάξης. Το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο που κυβερνά από τότε εκπροσωπεί κ

ΚΟΝΤΡΑ

Αφιέρωμα στην παγκόσμια ημέρα τηλεόρασης (21/11)

Ηιστορία που ακολουθεί είναι φανταστική, βγαλμένη σ' ένα βιαστικό στύψιμο του μυαλού. Το επιμύθιον, στο τέλος...

Ετος 2100. Στο παγκόσμιο χωρίο βασιλεύει -όπως πάντα τις τελευταίες δεκαετίες- απόλυτη ευταξία. Ο κυρίαρχος λαός, οι γκρίζοι, σκυρτοί και φοβισμένοι άνθρωποι ξεδεύουν εποικοδομητικά τις ζωές τους μπροστά σε οθόνες (υπολογιστών στη δουλειά, τηλεοπτικές στο σπίτι). Οι υπηρέτες του λαού, οι καλοζωισμένοι, γυαλιστεροί και άφοβοι άνθρωποι, τρέχουν διαφοράς σε δεξιώσεις, γεύματα και ταξδιώ. Χθες εκτελέστηκε ένας δωδεκάχρονος Έλληνας τρομοκράτης, διότι κατείχε ημερολόγιο του παππού του με παράνομο και υβριστικό για το νέο πολιτισμό υλικό. Ιδού μερικά αποσπάσματα:

Τελη δεκαετίας '60:

«Κοσμογονία! Η ανθρωπότητα σε αναβρασμό, ειρηνικές και μη επαναστάσεις ζώνουν τον πλανήτη. Η τεχνολογία μπαίνει πια σε κάθε σπίτι του ανεπτυγμένου κόσμου, τα παιδιά της Μπιάφρας στοιχειώνουν τα όνειρα για το μέλλον, ο άνθρωπος βολτάρει στη Σελήνη και στο διάστημα σπάζοντας τα όρια του κόσμου. Η κραυγή της ανθρώπινης κορύφωσης ακούγεται στο σύμπαν. Νέες μουσικές εμπνέουν τους ανθρώπους, ποίηση και όπλα, κοσμογονία στα πανεπιστήμια, Μαρξ και Λένιν, Σαρτρ και Σπινόζα, Χέγκελ, Τρότσκι, Ντεριντά, Γκουασταρί, Τουταφάρος και RAF, όλα αναδεύονται, νέες ίδες απειλούν να γκρεμίσουν τις αναισταλτικές για την εξέλιξη προκαταλήψεις, ολάκερο τον παλιό κόσμο. Η ανθρωπότητα στην κορύφωσή της.

Τελη δεκαετίας '70:

«Ανησυχία! Όλα σταδιακά δείχνουν να χάνονται καθώς οι επαναστάσεις αφομοιώνονται, περιέρχονται στον έλεγχο δυναστών και γίνονται μέρος καθεστών. Τα κινήματα που ευαγγελίζονταν το νέο κόσμο χάθηκαν μέσα σε παραμύθια ποικίλων ναρκωτικών που τους προσφέρθηκαν. Οι γιαγιάδες αποσύρονται από τα πεζούλια, τα παιδιά δεν βρίσκουν εύκολα πιά αλάνες να παιχνίουν, μια περιέργη εργασιακή δυσχέρεια αναδύεται πάνω από το ποτάμι των κινητοποιήσεων, όλοι αποσύρονται στα σπίτια όπου ανοτέλει ένα νέο απειλητικό ημίρως, αυτό της τηλεόρασης. "Ο θέρος πέθανε" ακόμη και για τους ευσεβείς μικροστούς και στη

θέση του μπαίνει ο βωμός των νέων θεών, αιστρόμαρος στην αρχή, έγχρωμος στη συνέχεια. Ο κοινωνικός ιστός αποδομείται».

Τελη δεκαετίας '80:

«Απελπισία! Ο κόσμος εισήλθε σε μια νέα εποχή ανεξέλεγκτης ανάπτυξης, όπου -αλιμονο- επίκεντρο δεν είναι πια ο άνθρωπος. Απλετη οδυγόνωση του εγχώριου καπιταλισμού παρά τη δυσαρέσκεια και τα χτυπήματα. Εθελοδούλως, όλοι ζουν για να χειρίζονται και να πληρώνουν όλο και πιο περιπλοκες μηχανές. Τώρα πια όλοι πληρώνουν τις τράπεζες από εκεί που τους πλήρωναν εκείνες! Το χρήμα αποσύρεται, μετατρέπεται σε συμφωνητικά και κάρτες κι αυτά σε χρήματα. Απρόσωποι, παγωμένοι, νεκρικοί κολλοσοί στη θέση των μικρών μογαζιών. Η διατροφή αλλάζει, η παραγωγή αποσυντίθεται. Τα κλειδιά δεν κρέμονται στις πόρτες, που τώρα γίνονται θωρακισμένες. Τώρα πια ακόμα και οι άθεοι βρήκαν το θέρο τους στις οθόνες. Η ανθρωπότητα χτίζει ασφαλή,

αποστειρωμένα φρούρια για να ζήσει οριστικά μέσα τους».

Τελη 20ου αιώνα:

«Μεταλλαξή! Το μεγάλο άλμα της ανθρωπότητας την έριξε σε έναν αποτρόπαιο, σφραγισμένο λάκκο χωρίς ορατές δυνατότητες διαφυγής. Οι οδόνες κυβερνούν τα πάντα! Η κοινωνία -αποτελούμενη από ανεκπλήρωτα άτομα που εκθειάζουν ένα ανύπαρκτο εγώ- μετατράπηκε σε αγορά, απαρτιζόμενη από χειρογωγούμενες μάζες που απαντούν μόνο σε προκατασκευασμένες ερωτήσεις. Η αγωνία να αποδειχθεί η απομικότητα είναι εμφανής στο ντύσιμο και στον κενολόγο στόμφρο, μιας και δεν προκύπτει από πολλά άλλα. Τα πάντα κυβερνώνται δήθεν ειρηνικά από την τηλεόραση, την κατέχουσα την υπέρτατη αλήθεια. Ο βωμός της οθόνης είναι και ελέγχει ομαλά το κάθε τι».

Αφιέρωμα στην προχθεσινή παγκόσμια ημέρα τηλεόρασης...

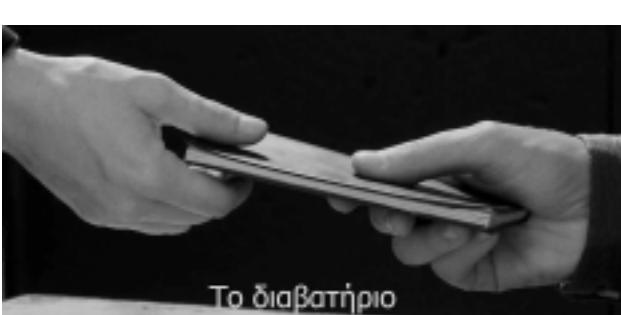
Θ. Μ.

✓ Οσο καλοπροαίρετα κι αν προσπαθεί κάποιος να δει τα πράγματα, όσο κι αν προσπαθεί να πειστεί από τις εκάστοτε δηλώσεις των χειρογωγούντων, έρχονται συχνά τα γεγονότα να τον καταστήσουν δύσπιστο. Διερήγγυαν τα ιμάτια τους οι «κεφαλές» του υπουργείου Παιδείας, απτύχθησαν αιτιάσεις προς τους «κακούχη» και «εθιμοτυπικά» δρώντες εκπαιδευτικούς, δημοσιογράφους και άλλους «υπνονομευτές» του έργου που επιτελεί το συγκεκριμένο υπουργείο. Βέβαια, η κατάσταση στην παιδεία μιλά (φωνάζει, καλύτερα) από μόνη της, ωστόσο καλό είναι να επισημαίνουμε και κάποια πράγματα, προς επίρρωσην. Δεν πέρασαν δύο εβδομάδες που δεσμεύτηκαν κονδύλια για προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών, δεν πέρασαν δέκα μέρες που προσλήφθησαν πλέον των οχτακούσιων και αυτές τις μέρες προσλαμβάνονται άλλοι 167 στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση! Η ανακοίνωση της περασμένης Παρασκευής από το ΥΠΕΠΘ ήταν σαφής μέσα στην λακωνικότητά της και δεν χρειάζεται περαιτέρω σχολιασμό. Εμείς, το μόνο που έχουμε να πούμε είναι ότι τελειώνει και ο Νοέμβριος, κάποιοι «κακόβουλοι» ακόμα φωνάζουν, αλλά όλα είναι... ρόδινα και ανθράκια στην Παρεία. Οχι τώρα, αλλά από τις αρχές του Σεπτέμβρη, σύμφωνα με τους αρμόδιους... Καλή μας νύχτα.

✓ Ιδια γεύση και στα ΕΛΤΑ. Οι πάλαι ποτέ ΔΕΚΟ μετατρέπονται σε στυγνές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που λειτουργούν πλέον με μόνο γνώμονα το ανώτερο κέρδος με τις μικρότερες δυνατές λειτουργικές δαπάνες. Τα πάντα απαξιώνονται για να περάσουν στα χέρια ιδιωτών και το κράτος να αποποιηθεί αποιειδήποτε ευθύνες έναντι του κοινωνικού συνόλου. Κερδοφόροι ή βιώσιμοι οργανισμοί μαραζώνουν, όχι από ανευθυνότητα αλλά ΒΑΣΕΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ κι όποιος δεν το βλέπει οικόμα, απλά έχει κάποιο λόγο (συμφέρον) να μην το βλέπει και τίποτε άλλο, μιας και είναι ορατό οικόμη και δια της αφής στους τυφλούς. Η αλληλογραφία του δημοσίου λοιπόν, θα δοθεί σε ιδιωτική επιχείρηση! Τα πιστοποιητικά, τα διαβατήρια και άλλα ευαίσθητα έγγραφα θα διακινούνται από οποιοδήποτε τυχάρπαστο «ημέτερο» που θα καρπώνεται τα χρήματα του λαού, για να κάνει όσα το κράτος οφείλει στα πλαίσια της κοινωνικής -και όχι μόνο- πολιτικής του. Και το κράτος, θα περιοριστεί σε καθήκοντα manager, θα παριστάνει τον γενικό επιβλέποντα με όλο και λιγότερες υποχρεώσεις έναντι των πολιτών. Βέβαια, το «θα» του μελλοντος που εμφανίζεται δις στην προηγούμενη πρόταση μάλλον περιττεύει, δε νομίζετε; Το μέλλον είναι εδώ. Το ερώτημα είναι που είμαστε εμείς.

Παρασκευή Βράδυ... Σάββατο Βράδυ

Σάββατο 24/11
θεατρό

Πιέρ Μπουργκάντ
Το διαβατήριο
από τη Θεατρική Ομάδα
Ε.Π.Ε.Τ.Α.
(Είμαστε Ρεαλιστές
Επιδιώκουμε Το Αδύντο)

Κρίστι Πούιου

Η Οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου

(Ρουμανία, 2005)

Εναρξη στις 8:30'
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Παρασκευή 30/11
κινηματογραφος

Ηθελα να ζέρα, ρε συντρουφέλια, τι πίνουν κάποιοι και δε μας δίνουν. Μπάφους και ξύδια, πάντως, αποκλείεται, αφού η κατάστασή τους είναι εκτός διάγνωσης. Και στο φινάλε, γούστο τους και καπέλο τους διά την αντούς τους μπασμουζούκιδες δεν τους πληρώναμε όλοι εμείς. Τα σπάνια και τα ξαναρίχνα για να χαμπαριάσετε τη φάση για την οποία σας μιλάω.

Περίπτωση πρώτη. Δε μπορεί, όλοι δια έχετε τύχει να κάνετε καμιά περατζάδα απ' τα μεσημεριανά τηλεοπτικά παράδυμα. Ρούλες, Κούλες και τα υπόλοιπα σούργελα κάνουν παρέλαση από κεί. Κι όλο ενδιαφέρον οι περιπώσεις τους. Πως κερατώνει τον άντρα της η μια, πως τη βρίσκει στην παρτούζα ο άλλος. Μιλάμε, κουλτούρα να φύγουμε. Επειδή οι τηλεοπτικές συχνότητες υποτίθεται ότι είναι δημόσιο αγαθό, έφτιαχν, λέει, μια διακομματική επιτροπή -Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο την ονόμασαν- για να ελέγχουν τι ακούγεται εκεί. Βολτάροντας στα χαμένα στο διαδίκτυο, τράκαρα τι νταλγάκια βαράνε τα τζίμανια της επιτροπής. Διαβάζοντας, λοιπόν, με τι διαταραχήσαντούν στη συνεδρίασή τους την Τρίτη 20/11, το πιο σοβαρό που βρήκα είναι αν δια πιο απόβαλλουν χρηματικό πρόστιμο στο τηλεοπτικό κανάλι «Chanel Nίπε» με την αιτιολογία ότι προβάλλει ένα παιδικό πρόγραμμα κινουμένων σχεδίων που έχει τίτλο «Μπομπ Σφουγγαράκης». Αυτό, λέει, μπορεί να είναι «βλαπτικό για την πνευματική και ηδική ανάπτυξη των αντλίκων». Βρίκαν, λοιπόν, σε τι οφεί

Είμαστε όλοι Ζωνιανοί

✓ Δύσκολη η βδομάδα που τέρασε, αφού η διακοπή του πρωταθλήματος στο ποδόσφαιρο, λόγω των υποχρεώσεων της Εθνικής ομάδας, είχε σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχουν θέματα για να σχολιάσουμε. Μπορεί κάθε χρόνο να λέμε ότι δεν αξίζει να ασχολούμαστε με ένα άθλημα που στη χώρα μας πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο, η πραγματικότητα όμως μας διαφεύδει καθημερινά. Τα θέματα που αφορούν τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την επικαρπότητα, με αποτέλεσμα όταν δεν υπάρχει ποδοσφαιρική δράση να δυσκολευόμαστε αρκετά για να γεμίσουμε το χώρο της στήλης.

Ξεκινάμε λοιπόν με την Εθνική ομάδα και όπου μας βγάλει. Το παραγάδι του περασμένου Σαββάτου κόντρα στην Μάλτα δεν είχε βαθμολογικό ενδιαφέρον, αφού η πρόκριση στην τελική φάση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος, που θα γίνεται το καλοκαίρι του 2008 σε Ελβετία και Αυστρία, είχε εξασφαλιστεί με την εκτός έδρας νίκη κόντρα στην Τουρκία, ήταν όμως μια καλή αφορμή για να γίνει μια φιέστα πανηγυρισμού της πρόκρισης και να συνεχιστεί η προσπάθεια αποπροσαντολισμού των φιλάθλων από την ουσία του θέματος. Οπως έχουμε γράψει και παλιότερα, η πρόκριση της Εθνικής για δεύτερη συνεχόμενη φορά στην τελική φάση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος δε μπορεί να καλύψει τη μιζέρια που υπάρχει στην «καθημερινότητα» του ελληνικού πρωταθλήματος. Το θέμα που προσφέρουν κάθε Σαββατοκύριακο οι ομάδες είναι χειρότερο από χρόνο σε χρόνο και η κατάκτηση του ευρωπαϊκού τίτλου δεν έχει αλλάξει τα δεδομένα. Αν πραγματικά ενδιαφέρονταν για το ποδόσφαιρο δύο διάστημα στης θέσεις των επισήμων το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, θα άνοιγαν τη συζήτηση και θα έβαζαν στην ημερήσια διάταξη θέματα που σχετίζονται με τη βελτίωση της εικόνας του ποδοσφαιρού μας και ταυτόχρονα θα κατέθεταν για επεξεργασία έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό για την ανάπτυξη του αθλήματος. Αντί γι' αυτό, έχουμε μόνο πανηγυρικές δηλώσεις για τον Ρεχάγκελ και το έργο του, φιέστες που έχουν να κάνουν με το θέαμα και την εδραίωση της κυριαρχίας του Γκαγκάτση και των συνεργατών του στην προεδρία της ΕΠΟ, «αναλύσεις» για τις δυνατότητες της ομάδας και τις πρώτες δειλές-δειλές δηλώσεις για επανάληψη του θριάμβου της Πορτογαλίας.

Με βάση το δόγμα «μας ενδιαφέρει μόνο το τελικό αποτέλεσμα», γίνεται μια προσπάθεια να μας πείσουν ότι ζόύμε μια νέα εποχή του ελληνικού ποδοσφαιρού και ότι η χώρα μας έχει ξεφύγει από τη μιζέρια του παρελθόντος. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι πλέον ανήκουμε στη μεγάλες ευρωπαϊκές ποδοσφαι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρικές δυνάμεις και ότι ο προγραμματισμός της ΕΠΟ έχει

αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Προσπαθούν να κάνουν τη νύχτα μέρα και σε κάποιες περιπτώσεις το καταφέρουν, για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ μιας νίκης της Εθνικής ομάδας και μια αγωνιστικής του ελληνικού πρωταθλήματος. Μέσα σε μερικές μέρες οι φιλαθλοί προσγειώνονται από την ευφορία που τους προκαλούν οι επιτυχίες της Εθνικής στη μιζέρια και την απογοήτευση των εγχώριων αγώνων. Και με δεδομένο ότι αγώνες για το ελληνικό πρωταθλήμα έχουμε σχεδόν κάθε Σαββατοκύριακο, ενώ διεθνείς αγώνες αραιά και που, η γενική αίσθηση είναι η απογοήτευση και η μιζέρια και όχι η γιλαμούριά και η αισιοδοξία που προσπαθούν να μας πείσουν ότι υπάρχει.

Ενα ακόμη στοιχείο που θα επικαλεστούμε, για να ενισχύσουμε την άποψή μας, είναι η στάση που κρατάει η πλειοψηφία των «συναδέλφων» μου κατά τη διάρκεια των μεταγραφικών περιόδων. Ολο το καλοκαίρι οι έγκριτοι συναδέλφοι, για να δικαιολογήσουν το χαρτζίλικι που παίρνουν από τα αφεντικά και τους πρεσβύτερους των ομάδων, προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι παράγοντές τους κάνουν ότι είναι δυνατό και προσφέρουν περισσότερα χρήματα από όλες ομάδες του εξωτερικού, όμως οι πρωτοκλασάτοι ένοιμα του Μαρκογιανάκη. Στη συνέχεια, η συζήτηση έφυγε από το θέμα και άρχισαν να τοσικώνται για το ρόλο και το λειτουργημα του δικηγόρου και όλες αμπελοφιλοσοφίες και η εδηση θάφτηκε.

Η στήλη, αν και δεν ασχολείται με το δικαστικό ρεπορτάζ, θέτει ορισμένα ερωτήματα. Διερεύνται κάποιοι από τους έγκριτους δημοσιογράφους, που μας ζαλίζουν κάθε βράδυ με τις μολακιές για τη μαρία των Ζωνιανών και τα πολιτικά πρόσωπα που την καλύπτουν, αν τα δικηγορικά γραφεία του πρώην προέδρου του Συνασπισμού και του πρώην υφυπουργού Δημόσιας Τάξης συνέχισαν να διεκπεραιώνουν τέτοιες υποθέσεις και μετά την εκλογή τους ως βουλευτών και τη θέσπιση του αυσμβίβαστου; Πλέον μετράει στην απόφαση του κάθε δικαστή η παρουσία κάποιων μεγαλοδικηγόρων, που ταυτόχρονα παίζουν και σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή της περιοχής, ως συνηγόρων υπεράσπισης; Είναι ή όχι έμεση πολιτική στήριξη προς τα κυκλώματα των μαριών και των ναρκεμπόρων η ανάληψη της υπεράσπισης τους από σημαίνοντα πολιτικά πρόσωπα; Δεν περιμένουμε απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα. Απλά τα θέτουμε για να τονίσουμε την υπεράσπιση των δημοσιογράφων και την αγωνιώδη προσπάθειά τους να νομιμοποιήσουν στη συνείδηση του ελληνικού λαού το πογκρό που έχει εξαπολυθεί στο Μυλοπόταμο. Αν ήθελε ο εξουσιοποιητικός εομός να δώσει τέλος στα κυκλώματα της πρέζας, της σωματεμπορίας και των λοιπών κοινωφελών επαγγελμάτων, θα έκονε μια πολύ απλή κίνηση. Θα

θετήθηκε στην πραγματική του διάσταση και έβαλε την ταξική οπτική γωνία, από την οποία πρέπει να βλέπουμε και να κρίνουμε τα κοινωνικά φαινόμενα. Ανοιγοντας την τυχαία την τηλέροπτη την περασμένη Δευτέρα, έπεισα στην εκπομπή του κρεμπελίσκου Πρετεντέρη στο Μέγκα. Στο πάνελ μεταξύ των καλεσμένων ήταν και ο Άλεξης Κούγιας, ο οποίος δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει, ότι είχε αναλάβει συνήγορος υπεράσπισης κατοίκων της περιοχής του Μυλοποτάμου που κατηγορούνταν για υποθέσεις εμπορίας όπλων και ναρκωτικών, αναφέροντας και κάποιους ακόμη γνωστούς δικηγόρους που έκαναν το ίδιο σε εφαρμογή. Η τοπική κοινωνία ανταποκρίθηκε άμεσα στην εξαγγελία του Προκοπή Παυλόπουλου για δημιουργία στα Ζωνιανά ποδοσφαιρικού γηπέδου με χόρτο και σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της στήλης έχει ξεκινήσει η ίδια διαδικασία καλλιέργειας «χόρτου» εντός των ορίων του αγωνιστικού χώρου στο γήπεδο των Ζωνιανών.

ΥΓ1: Τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση για να ενισχυθούν ηθικά και οικονομικά οι νομοταγείς κάποιοι της περιοχής των Ζωνιανών, προκειμένου να συμβάλλουν στην εξάρθρωση των μαριών, έχουν μπει ήδη σε εφαρμογή. Η τοπική κοινωνία ανταποκρίθηκε άμεσα στην εξαγγελία του Προκοπή Παυλόπουλου για δημιουργία στα Ζωνιανά ποδοσφαιρικού γηπέδου με χόρτο και σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της στήλης έχει ξεκινήσει η ίδια διαδικασία καλλιέργειας «χόρτου» εντός των ορίων του αγωνιστικού χώρου στο γήπεδο των Ζωνιανών. Στη συνέχεια, η συζήτηση έφυγε από το θέμα και άρχισαν να τοσικώνται για το ρόλο και το λειτουργημα του δικηγόρου και όλες αμπελοφιλοσοφίες και η εδηση θάφτηκε.

έζωναν οι μπάτσοι ένα βράδυ την ευρύτερη περιοχή της πλατείας Κολωνακίου και θα χτυπούσαν το κακό στη ρίζα του.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ2: Τα διόρθηση του Εργοτέλη έχει εισαγάγει νέα ήθη και έθιμα στο ελληνικό πρωταθλήμα και αφετές φορές μας έχει ξαφνιάσει ευχόριοτα. Οι αποστολές των αντίπαλων ομάδων απολαμβάνουν την παραδοσιακή κρητική φιλοξενία, ενώ μια σειρά εκδηλώσεις και χάπτενηγκ πριν την έναρξη των αγώνων συμβάλλει στη δημιουργία μιας όμορφης ατμόσφαιρας στις εξέδρες του Παγκρήτιου. Την περασμένη Τρίτη, έχουμε μια ακόμη ευχάριστη έκπληξη από την ΠΑΕ Εργοτέλης. Διοίκηση, προπονητές και ποδοσφαιριστές επισκέφτηκαν τα Ζωνιανά και μοίρασαν δώρα και αναμνηστικά στους μαθητές του σχολείου και στη νεολαία του χωριού, σπάζοντας το κλίμα τρομοκρατίας που έχουν στήσει οι μπάτσοι στην περιοχή. Στο προαύλιο του σχολείου είχαν συγκεντρωθεί περισσότερα από 200 άτομα, οι κοπελές του χωριού κρέμασαν στους επισκέπτες πλεκτά μαντήλια (όπως συμβαίνει στους κρητικούς γάμους) και οι μικροί μαθητές μια ζωγραφία με ένα ποδοσφαιρικό γήπεδο που στη μέση έγραψε «Εργοτέλη». Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία είναι πολύ σημαντική, γιατί έγινε σε μια περίοδο που η κυβέρνηση και οι δημοσιογράφοι έχουν στήσει ένα σκηνικό τρομοκρατίας και παρουσίαζαν την περιοχή σαν άντρο μαφιών και πρεζίτων που επισκέπτησαν την Εργοτέλη.

Διοίκηση, προπονητές και μετά φασίστας, ο άλλος συνδικαλιστής και κομμουνιστής. Οι ζωές τους αλλάζουν παράλληλα με τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις στη γειτονική χώρα. Ο πρώτος παραείναι έξυπνος και φτωχός για να παραφεύει φασίστας και ο άλλος παραείναι προβληματισμένος για να παραφεύει μέλος ενός συμβιβασμένου Κ.Κ., με αποτέλεσμα να περάσει σε μια, μοιραία για τη ζωή του, παράνομη πολιτική δράση. Τελικά, τα δυο αδέλφια μοιάζουν να μοιράζονται περισσότερα απ' όσα νομίζουν, πόσο μάλλον που αγαπο

ain't life
a bitch
to the poor
strife,
end up in a ditch,
for sure
(c'mon baby eat the rich)

◆ «Παρόλο αυτό το προγραμματικό έλλειμμα, δεν αποκλείεται σε κάποιες χώρες της Αστινομικής Η Αριστερά να κατακτήσει -όπως ήδη έχει συμβεί- σημαντικές τοπικές αρχές και, πολύ περισσότερο, να αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας λόγω, ανάμεσα στα άλλα, της αυξανόμενης λαϊκής δυσαρέσκειας που οφείλεται στα νεοφιλεύθερα μέτρα που πλήγτηκαν ολοένα και ευρύτερα λαϊκά τμήματα. Ομως υπάρχει ο κίνδυνος, αφού αναλάβει την κυβέρνηση, να περιοριστεί στη διαχείριση της κρίσης και να ακολουθήσει την ίδια πολιτική με τα κόμματα της Δεξιάς. Αυτή η συμπεριφορά δεν θα ήταν αρνητική μόνο ως προς το ότι δεν θα απάλυνε τον πόνο των λαϊκών στρωμάτων που έχουν πληγεί από το νεοφιλεύθερο μοντέλο, αλλά και επιπλέον -και αυτό είναι επικίνδυνο- μπορεί να συντρίψει την επιλογή της Αριστεράς για μια μακρά περίοδο» (Μ. Αρνεκερ: «Προγραμματοποιώντας το αδύνατο»). Τηρούμενων των αναλογιών, ρίξτε μια ματιά στην Ιταλία, Γαλλία και Ελλάδα τα τελευταία 40 τόσα χρόνια...

◆ Προφανώς η (ακροαριστερή) ισλαμιστρια Ασμάα Αμπντολαχαμίνα «βάζει κάτω» πολλές ακροαριστερές «μούρες» στην Ελλάδα.

◆ «Με τόλμη, φινέτσα και αρμονική συνεργασία με τους bloggers το φιλομπαχαλικό κόμμα που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρεται για την ένδεια στην οποία έχουν περιπέσει οι καραβανάδες επί ΝΔ. Άλλη μια πρωτοτυπία για την Ελλάδα: Μιλάμε για τη χώρα όπου η αριστερά διαμαρτύρεται στη δεξιά για λογαριασμό της άκρας δεξιάς: μετά σκέφτεσαι ότι όλοι αυτοί είναι κράτος και όλα εξηγούνται» BlogSYRIZA for King and Country! (Το απόστασμα από το περιοδικό ΑΥΤΟ/ - Οκτώβριος 2007).

◆ «The joint is jumping all around me» - Rory Gallagher.

◆ Ή φαν ή σελοφάν.

◆ Εκλεκτές παρουσίες στη διεθνή συνδιάσκεψη των «κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων» στο Μινσκ: Ιρακινό KK(...), ΑΚΕΛ (σχέδιο Ανά...), «ΚΚΒ Βιετνάμ (ο βιετναμέζικος δρόμος προς τον καπιταλισμό). Άλλα και το KK Μακεδονίας, στο όνομα του οποίου το χέρι του Περισσού συμπληρώνει: KK Μακεδονίας (ΠΓΔΜ).

◆ Να ξαναματαπισσωπαλιδια-

βαστεί το «ζωνιανό» άρθρο του σ. Π. Γιώτη - KONTRA, 17/11/07.

◆ Σε νέες (και οικονομικές) περιπτέτεις

μας βάζει ο γνωστός Τεό: Θέλει να κάνει τη «σκόνη του χρόνου» ταινία.

◆ Και στεγαστικά δάνεια θα δίνει ο ΟΕΚ: όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει.

◆ Male chauvinist pig, η άποψη της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ - ΕΨΙΛΟΝ, 18/11/07 για τους άνδρες. Μόνο, βέβαια, που είναι ηχηρή η απουσία του ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ άντρα... (όχι ότι περιμέναμε και τίποτε διαφορετικό).

◆ Σημειώνουμε από την (πρόσφατη) απόφαση του γραφείου της Π.Ε. του ΝΑΡ: «Η πολιτική αυτή δεν αφήνει περιθώρια και δεν επιτρέπει αυτοπάτες περί διαλόγου». Δεν αφήνει περιθώρια διαλόγου... κακιά κυβέρνηση, κακιά, κακιά κυβέρνηση...

◆ «Νέες δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική αριστερά στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ» (ΠΡΙΝ, 18/11/07): έτσι, μπράβο: στο στοιχείο τους οι «επαναστάτες».

◆ Ο... επαναστάτης χωρίς αιτία βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κύριος Γ. Ψαριανός είναι και οπαδός της «ήπιας οικιστικής ανάπτυξης στα δάση», τα οποία, όταν «ολοκληρώνει» αυτή η «ηπιότητα», ανα-

και να μην ξεχνάμε: το θηλυκό του βίου είναι η βία...

φωνούν: πάλι τον ήπια-με... (Κοροβέσης υπέρ ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, Ψαριανός υπέρ «ήπιας», what's next?).

◆ Τμήμα ασφάλειας (με ασφαλήτες) ζητάει ο δήμαρχος του Περισσού στην Πολίχνη: πάνω απόλια οι νοικοκυραίοι και οι ανάγκες τους...

◆ Σημειώνουμε από «κοινή ανακοίνωση εργατικών σχημάτων» (ΠΡΙΝ, 18/11/07): «Μείωση των υπέρογκων ασφαλιστικών εισφορών για τους εργαζόμενους, Κράτος και εργοδότες να αναλάβουν το κόστος του ασφαλιστικού συστήματος». Μήπως υπάρχει κάπιοι «άρωμα εκπτωσης» εδώ;

◆ «Μετέχεις ή δεν μετέχεις -αν χρειασθείς σε μια συμμαχική κυβέρνηση; Και αν θεωρούμε «έγκλημα καθοισώσεως» τη συμμετοχή της αριστεράς σε μια συμμαχική κυβέρνηση (αυτό θα το υπέργαρε εκθύμως, με κόκκινο μελάνι, ο Περισσός...), γιατί ο Συναπτισμός θα αντιδρούσε -όπως υποστηρίζεται από μεριδιανές κεντρικών στελεχών του- στον σχηματισμό συμμαχικής κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, επί παραδείγματι; Ιδού η απόρια» (Σοφ. Χρυσοστομίδης, Η ΑΥΓΗ,

18/11/07). Ή μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ; (ιδού η απορία...).

◆ Η (π)αν(τ)α(v)τροπή του Πρετεντέρο.

◆ «Ανατολική Θράκη» ονοματίζει το ανάλογο τμήμα της Τουρκίας ο ANT1 TV: ειδήσεις των 9, 17/11/07.

◆ Πώς λέγονται οι γέροι χασικλίδες; Ροτ-πουροί...

◆ Σαφέστατη η φωτογραφία που διάλεξε (η εφημερίδα ή) ο συγγραφέας του άρθρου «Ο ΣΥΡΙΖΑ για την Οκτωβριανή Επανάσταση»: ώστε μικρή αναφορά στην ένοπλη βία (ε, μη μας πουν κι επαναστάτε...).

◆ Πώς αντιμετώπισαν τα (περισσότερα) μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια την απεργία στις συγκινωνίες σε Γαλλία και Γερμανία; Μα, φυσικά, αναφερόμενα στην «ταλαιπωρία των επιβατών». Ε, ρε, «αυτοματ(o)ισμός» που σας χρειάζεται.

◆ «Συνεργασία χεκίνησαν τα «πέντε κόμματα της αριστεράς» στη Γαλλία για να «αντιμετωπίσουν» ή καλύτερα «αναζητηθούν εναλλακτικές λύσεις» στην πολιτική του Νικολά Σαρκοζί. Άλλο, βέβαια, «ουζήτηση έγινε και για το επίμαχο θέμα της προετοιμασίας των δημοτικών εκλογών». (Από ανταπόκριση της Η. Φελουκατζή - ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ-ΚΟΣΜΟΣ, 18/11/07). Σιγά μη δεν κατέληγαν στις εκλογές...

◆ «Οι ιδιώτες στη δημόσια υγεία - μια πρώτη «περενέργεια» από την ενοποίηση Ταμείων. Ο σοσιαλισμός τελικά θα θριαμβεύσει, είπε η Παπαού στο Μίνοκ. Ο ποιος;

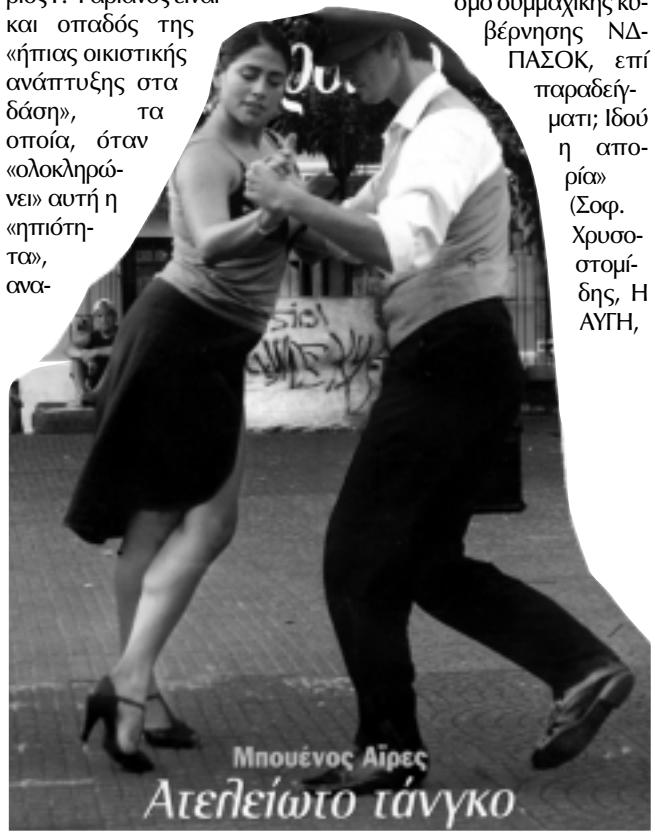
◆ Τί παναπεί «δίμηνη οικονομική εξόρμηση» του Περισσού; Εκτός από τις συνδρομές μελών και φίλων, τις εισιτορέες, τις κομματικές επιχειρήσεις, τις λαμογιές (βλ. και Συνδικάτο Οικοδόμων) θένει κι άλλα φράγκα;

◆ «Πολυκομματική κυβέρνηση της κεντροαριστεράς» (λαλιώτης στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 18/11/07). Κάτι τέτοια ακούνε και διαβάζουν διάφοροι στο ΣΥΡΙΖΑ, στην εξαποδάριστη αριστερά και γλείφονται...

Βασιλης

Μας ασφαληστρεύουν, ρεεε! Assassins de la police!

Μπουένος Αίρες
Ατελείωτο τάνγκο

Ασφαλιστικό: ή θα τους χορέψουμε στο ταψί ή το τάνγκο (δίχως σάλιο...) θα είναι ατελείωτο.

◆ Tous Ensemble. Fédération des Cheminots. Region NORD/PAS de CALAIS. CGT (Ολοι μαζί - Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών. Βόρειος τομέας/πέρασμα Καλαί. CGT)

Ωραίο αικούγεται. Ποιοι όμως είναι αυτοί... οι όλοι; Σε ποιοις αναφέρονται; Στους σιδηροδρομικούς; Στους εργάτες γενικότερα; Ή μήπως αυτό το όλοι χωράει τους πάντες; Τους εργάτες και τις πουλημένες συνομοσπονδίες που προσπαθούν να κλείσουν τον ογκώνα, προσφέροντας όλη μια φορά τις καλύτερες υπηρεσίες στη γαλλική αστική τάξη; Αν είναι έτσι, δεν μας τα λέει καλά για μια ακόμη φορά η CGT. Άλλα, και αν το «όλοι μαζί» αναφέρεται μόνο στους εργάτες και όχι στους εξ επαγγέλματος ξεπουλημένους γραφειοκράτες, αρκεί αυτό; Δεν αρκεί. Γιατί, για να είναι για τα συμφέροντα των εργατών, πρέπει να προσεγγίζει από ταξικές θέσεις το ζήτημα. Μπορεί να το κάνει αυτό η CGT; Υπάρχουν δύο απαντήσεις στο ερώτημα. Μια μεταφραστική και μια που πηγάζει από προσεκτική εξέταση των θέσεων της CGT (όπως και της κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης ή παράταξης), από την πρακτική εμπειρία που υπάρχει για την οργάνωση. Τα λέμε όλα αυτά, γιατί το τελευταίο διάστημα και μεις έχουμε εμπλακεί σε συζητήσεις και συσκέψεις για το ασφαλιστικό και είναι γεγονός ότι όταν τελειώνουν κάποιες απ' αυτές τις μισθίμαστε για να είμαστε σήγουροι ότι όσα ακούσαμε δεν ανήκουν στη σφαίρα της φραντασίας.

Για να μην κουράζουμε θα σας δώσουμε έναν σύντομο ορισμό του «ταξικού»-μεταφραστικού συνδικαλιστή, όπως αυτός βγαίνει από την εις βάθος εξέταση των φλογερών λόγων που βγάζει για τη μάχη του ασφαλιστικού. Εχει δύο ιδεολογίες. Μία για τους τέσσερις τοίχους των γραφείων της οργάνωσής του, του σπιτιού του, και μία όταν συνδιαλέγεται με τους κάθε είδους γραφειοκράτες και τα βρίσκει μαζί τους. Τους επηρεάζει θετικά, λέγεται στη γλ

Φονιάδες και οσφυοκάμπτες

Η επιβάρυνση του πόσιμου νερού εξαιτίας της ρίψης βιομηχανικών αποβλήτων με ουσίες στη Βοιωτία, την Ανατολική Αττική και την Εύβοια έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Το αποδεικνύουν τα αποτελέσματα των αναλύσεων των χημικών παραμέτρων χρωμάτου και νιτρικών. Για ορισμένες περιοχές του δήμου Οινοφύτων έχουμε τα παρακάτω:

Γεώτρηση στη θέση «Μουρίκι»		
	ΝΙΤΡΙΚΑ	ΧΡΩΜΙΟ
11/11/04	50,0	50,0
24/10/05	64,7	42,1
14/03/07	63,8	40,6
02/05/07	62,5	41,9
24/07/07	76,5	53,8
03/10/07	77,0	51,4

Υδροδότηση Οινοφύτων		
	ΝΙΤΡΙΚΑ	ΧΡΩΜΙΟ
16/02/05	40,5	43,3
23/05/05	47,2	41,5
24/10/05	43,1	37,8
24/07/07	66,9	50,3
03/10/07	73,9	47,0
26/10/07	33,5	11,2

Το καρκινογόνο χρώμιο έχει κάνει τόσο καιρό τη δουλειά του και το ποσοστό εμφάνισης καρκίνου στα Οινόφυτα έχει αυξήθει πάρα πολύ σε σχέση με την υπόλοιπη χώρα. Οι κομισάριοι της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης έχουν θεσπίσει ορισμένα όρια χημικών παραμέτρων τα οποία έχει υιοθετήσει και η ελληνική κυβέρνηση. Για το χρώμιο το όριο είναι 50mg/lt ενώ για τα νιτρικά 50mg/lt. Άλλα κι αυτά τα όρια είναι εγκληματικά, διότι δεν στηρίζονται στην απαρίθηση για την προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά υιοθετούνται μετά από αναλύσεις κόστους-οφέλους δηλαδή μετά από αναλύσεις για την αποκόμιση του μέγιστου κέρδους. Γ' αυτό και εφαρμόζεται η πρακτική του ανεκτού κινδύνου.

Εποικούμενη ανεκτός ο προσδιορισμός ενός επιπέδου που η μείωση του κινδύνου είναι ανέφικτη για την αποκόμιση του κέρδους, επειδή «το κόστος για τη μείωση είναι δυσανάλογο των βελτιώσεων και του οφέλους που θα προκύψει». Ο προϋπολογισμός για την υγεία και την ασφάλεια είναι ο ελάχιστος δυνατός.

Η εφαρμογή αυτών των μεθόδων εκτίμησης του κινδύνου έχει σοβαρότατες εκπτώσεις στη δημόσια υγεία και ιδιαίτερα σε τέτοιες ομάδες του πληθυσμού όπως οι «ευαίσθητες ομάδες» (γέροντες, εγκυμονούσες, ασθενείς κ.λπ.), που αντιδρούν διαφορετικά στις τοξικές ουσίες. Τι γίνεται μ' αυτές τις ομάδες; Στον Και-

άδα, στον Καιάδα, φωνάζουν εν χωρώ κομισάριο, καπιταλιστές και αστικές κυβερνήσεις.

Επ' αυτού είναι χαρακτηριστική, η στάση της διευθύντριας της Διεύθυνσης Υγειονομικής Μηχανικής του υπουργείου Υγείας για τα όρια του χρωμίου στην περιοχή των Οινοφύτων. Μόλις η μέτρηση (στη θέση Λάκκα συγκεκριμένα) έδειξε τημή κάτω από το 50, έστειλε έγγραφο με το οποίο εισηγήθηκε να δοθεί το νερό στην κατανάλωση. Μετά, θα πρέπει να γίνεται εβδομαδιαίος έλεγχος για να... διαπιστώνται η κάθε φορά καταλληλότητα του νερού. Ακόμη και αν, ως υπόθεση εργασίας, δεχτούμε τα όρια των κομισάριων, και πάλι δεν αντέχει το παραπάνω έγγραφο. Διότι το χρώμιο όχι μόνο είναι τοξικό αλλά ανήκει και στις καρκινογόνες ουσίες που είναι «συσσωρεύσιμες». Κάθε

νέα «δόση» προστίθεται στην προηγούμενη. Θα 'πρεπε, λοιπόν, να υπολογιστεί η επίπτωση από τα προηγούμενα όρια που ήταν ανεβασμένα και μετά να προχωρήσει σε οποιαδήποτε κίνηση. Ομως, η οσφυοκαμψία και η εμμονή στη γραφειοκρατική αντιμετώπιση τόσο σοβαρών ζητημάτων επιτρέπουν αυτές τις χωρίς όρια εγκληματικές πράξεις των καπιταλιστών.

Τα όρια θα 'πρεπε να 'ναι στο μηδέν, αλλά αυτό είναι απαγορευτικό για τον καπιταλισμό. Η φυσική τάση του καπιταλισμού είναι να ξεπερνά κάθε όριο. Ο ελεγκτικός μηχανισμός του κράτους είναι σχεδόν ανύπαρκτος και τα πρόστιμα είναι μόνο για το «θεαθήναι». Και φυσικά ούτε σκέψη για τη διακοπή της λειτουργίας των εργοστασίων.

Σαν κοπάδι;

Χρειάζεται ταξικά ασφαλιστικά αιτήματα το εργατικό κίνημα; Ισως αρκετοί να απορήσουν που μετατρέπουμε σε ερώτημα το αυτονότο, όμως δυστυχώς πολλά είναι τα αυτονότα που σήμερα έχουν μετατραπεί σε ερωτήματα. Είτε από πολιτική μυωπία είτε ως αποτέλεσμα του γνωστού οπορτουνισμού που απαιτεί να μη διατυπώνονται ταξικά αιτήματα για να... διευρύνεται το μέτωπο πάλι, η άποψη αυτή ακούγεται όλο και πιο συχνά σε διαδικασίες εκτός των τειχών του επισημου (αστικού) συνδικαλισμού.

Το βασικότερο επιχείρημα με το οποίο επενδύεται είναι πως αυτή τη στιγμή ο αγώνας είναι αμυντικός, ζητούμενο είναι να μην περάσει η αντιασφαλιστική επίθεση της κυβερνησης, οπότε η διατύπωση αιτημάτων που εκφεύγουν αυτού του σκοπού δε βοηθάει στη συστέρωση δυνάμεων, ενώ ταυτόχρονα εμποδίζει την επικέντρωση στο ζήτημα της διεκδικητικής τακτικής.

Η εμπειρία, βέβαια, άλλα δείχνει. Η εμπειρία δείχνει πως η απουσία ταξικής διεκδικητικής βάσης συνέβαλε αποφασιστικά στη βαθμιαία αφάρεση ασφαλιστικών κατακτήσεων, μέσω μιας επίθεσης που δεν είναι στιγμιαία αλλά διαρκής και π οποία εκδηλώνεται κατά κύματα. Το αποτέλεσμα είναι μια μάχη οπισθοφυλακών, με την οποία οι εργαζόμενοι προσπαθούν -ανεπιχώς- να καθυστερήσουν τον αντίπαλο. Επειδή ακριβώς δεν υπάρχει ταξική διεκδικητική βάση, κάθε φορά «ξεχνιούνται» αυτά που χάθηκαν την προηγούμενη. Ξεχνιούνται οι προηγούμενοι αντιασφαλιστικοί νόμοι και αυτό που ονομάζεται αγώνας δεν είναι παρά ένα παζάρι για την έκταση των δικαιωμάτων που θα χαθούν στην παρούσα φάση.

Χωρίς ταξικά αιτήματα (ή με αιτήματα που αποπνέουν μια διαχειριστική λογική και όχι μια λογική αναγκών των εργαζόμενων), η πρωτοβουλία ανήκει στον αντίπαλο. Αυτός θέτει την ατζέντα, αυτός διατυπώνει αιτήματα (αντεργατικά πάντα), επί των δικών του αιτημάτων γίνεται η όποια συζήτηση. Το ίδιο δεν γίνεται κατάρα; Πόσα επαγγέλματα πρέπει να εξαιρεθούν από τα ΒΑΕ - πόσο πρέπει να αυξηθούν τα όρια συνταξιδότησης που είναι κάτω από τα 65 - από ποια χρονιά και μετά πρέπει να υπάρξουν εξαιρέσεις - ποια πρέπει να είναι η βάση υπολογισμού του συντάξιμου μισθού (πάντοτε με στόχο τη μείωση των συντάξεων) κ.λπ.

Χωρίς ταξικά αιτήματα, οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε κοπάδι που το πηγαίνουν όπου γουστάρουν οι τσοπάνδες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Διέπονται από τη λογική του μικρότερου κακού, δεν πιστεύουν στις δυνάμεις τους. Σ' ένα κίνημα με τέτοια χαρακτηριστικά καμιά αγωνιστική τακτική δε μπορεί να έχει τύχη. Πώς θα τραβήξει σκληρό αγώνα ένα κίνημα που στη συνείδοσή του έχει ήδη εμφιλοχωρίσει η ίττα και το μόνο που προσδοκά είναι ο περιορισμός των ταπεινωτικών όρων της παράδοσης;

Το Ασφαλιστικό έχει παρελθόν, θα έχει και μέλλον. Παρελθόν συνεχών πττών (τα τελευταία 15 χρόνια) και μέλλον συνεχών ανατροπών. Οποιος δεν αγωνίζεται για να απλωθούν οι ταξικές ίδεες, για να ριζώσουν τα ταξικά αιτήματα στη συνείδοσή όσο περισσότερων εργαζόμενων, βοηθάει -ακόμα και παρά τις προθέσεις του- τις δυνάμεις του συστήματος να κρατήσουν την εργατική τάξη καθηλωμένη σ' έναν πόλεμο οπισθοφυλακών, για να τη νικούν εύκολα σε διαδοχικές μάχες αυτού του πολέμου. Αντίθετα, το άπλωμα της ταξικής πλατφόρμας διεκδικήσεων δημιουργεί τους όρους και για επιτυχημένες αμυντικές μάχες και για την αντεπίθεση που τόσο έχει ανάγκη το κίνημα.

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ-ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΥΠΟΓΡΑΦΗ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Εγνατία